

BUDAPEST XXI. KERÜLET CSEPEL ÖNKORMÁNYZATA
KÉPVISELŐ-TESTÜLET

JEGYZŐKÖNYV

Budapest XXI. Kerület Csepel Önkormányzata Képviselő-testülete **2011. december 8-án** (csütörtökön) **17,00 órai** kezdettel a Királyerdei Művelődési Házban (1213 Budapest, Szent István út 230.) megtartott Közmeghallgatásáról.

Jelen vannak:

Németh Szilárd	polgármester
Ábel Attila	alpolgármester
Borbély Lénárd	alpolgármester
Morovik Attila	alpolgármester

Balogh Ernő, Bercsik Károly, Czibulyáné Szondai Szilvia, Dobák István, Gárdai Balázs, Gergely István, Kovács Dániel, Makray Barbara, Noé László, Pákozdi József, Reznicek Zoltán, Szenteczky János, Szuhai Erika, Takács Krisztián, Zupkó János.

Összesen: 19 képviselő

Távolmaradó: Borka-Szász Tamás, Tenk András

Tanácskozási joggal jelen vannak:

dr. Szeles Gábor	Jegyző
Kernné dr. Kulcsár Dóra	Aljegyző
Fatérné Rothbart Mária	Családtámogatási Iroda, irodavezető
Fodor Tamás	CSMK intézményvezető
Furák János	OSZI intézményvezető
Halmos Istvánné	Városgazdálkodási Ágazat, ágazatvezető
Kanyik Csaba	Szociális és Egészségügyi Ágazat, ágazatvezető
Vass-Kasza Viktória	Szervezési Iroda, irodavezető
Kecskés Ágnes	OMISÁ ágazatvezető helyettes
Richter Erika	Ügyfélszolgálati és Önkormány Iroda, irodavezető
Samu-Óvári Judit	Városrendezési Iroda, irodavezető
Tóth János	OMISÁ ágazatvezető
Horváth Andrea	Adóügyi Iroda munkatársa
Werner Péter	CSEVAK Zrt. vezérigazgató

Jelen vannak még:

Bodnár Zoltán	Csepeli Román Önkormányzat elnöke
Csarnai Attila	csepel.hu – újságíró
Csóka Andrea	Szervezési Iroda munkatársa
Damm Józsefné	Közterület-felügyelet munkatársa
Dobos Sára	Polgármesteri titkárság, titkárságvezető
Fehér Lászlóné	Szervezési Iroda munkatársa
Galgóczy Deák Antal	Főv. Tűzoltóparancsnokság, Csepeli Tűzörség képv.
Gál Balázs	kabinet asszisztens
Juhász Katalin	HFFB tag
Kiss Ferencné	PEÜB tag
Kitzinger Adrienn	sajtó munkatárs

Lantai-Metz Tímea
Loós Zoltán
Lászlóné Balázsovits Magdolna
Nagy András
Majorné Sándor Beáta
Mészárosné Czicer Andrea
Mizik Zsuzsanna
Pabar Lajos
Pintér Józsefné
dr. Polinszky Tibor
Samna Gábor
Sághi Jenő
Varga Mónika
Vida István
Vojtkó Ivett

Szociális és Egészségügyi Ágazat, szakreferens
Katasztrófavédelem munkatársa
Csepeli Német Önkormányzat elnöke
BRFK XXI Ker. Rendőrkapitányság kapitányságvezető
Szervezési Iroda munkatársa
Szervezési Iroda munkatársa
fotós
Csepel Háros Lakossági Egyesület elnöke
PEÜB tag
Pályázati Csoport munkatársa
kabinetfőnök
Közterület-felügyelet vezető
Szociális- és Egészségügy Ágazat, szakreferens
Csepp TV Kft. ügyvezető igazgató
Szervezési Iroda munkatársa

Németh Szilárd köszönti a megjelent csepelieket, a Képviselő-testület tagjait, tisztségviselőket, Jegyző urat, az Önkormányzat megjelent dolgozóit, tűzoltókat, Rendőrkapitány urat, a CSEVAK Zrt. vezetőjét, mindenkit, aki segítségére lesz ma abban, hogy a lakosság által feltett kérdésekre választ tudjanak adni, vagy legalább meg tudják azt határozni, hogy milyen határidőn belül lesznek képesek megválaszolni azokat.

Bejelenti, mivel a Közmeghallgatás egy nyilvános, kihelyezett Képviselő-testületi ülés, annak a két képviselőnek, aki bejelentette, hogy távol marad, igazoltnak tekinti hiányzását. Az egyik Tenk András az LMP képviselője, a másik Borka-Szász Tamás, jelenleg független képviselő úr. Mindketten munkahelyi elfoglaltságukra hivatkozva vannak távol az üléstől.

Megköszöni, hogy ilyen sokan eljöttek a mai Közmeghallgatásra, ami azt bizonyítja számára, hogy a megjelentek rendkívül nagy érdeklődéssel fordulnak a kerület közügyei felé, rengeteg kérdésük, javaslatuk, problémájuk van, aminek a megoldását az Önkormányzattól várják.

Kifejti, amikor több mint, egy hónapja elkezdtek szervezni a Közmeghallgatást, akkor lehetőséget kínáltak mindenkinek arra, hogy ha előre szeretne kérdéseket feltenni, akkor egy megadott e-mail címen (kozmeghallgatas@csepel.hu), vagy az Önkormányzat helyiségeiben elhelyezett gyűjtőládákba téve megteheti azt.

A Közmeghallgatás első részében azoknak a csepelieknek a kérdéseire próbál választ adni, akik éltek az említett lehetőségekkel – nagyon sokan voltak, ami kifejezetten meglepte, hiszen az elején nehezen indultak meg a kérdések. Nagyon sokféle kérdést kapott, amelyeket csoportosított is. Sokan hasonló témában és hasonló problémákról adtak számot.

Az este második részében azt szeretné, ha mindenki, aki szóhoz szeretne jutni, kérdést szeretne feltenni, élhessen ezzel a jogával. Tájékoztat arról, hogy munkatársainál is találhatnak olyan kérdőíveket, amelyeken ha valaki nem szeretné élő szóban a kérdését elmondani, akkor írásban megteheti. Ha lesz lehetőség és idő arra – 19.00. óráig tervezik a Közmeghallgatást –, akkor a ma este írásban feltett kérdésekre is megpróbálnak válaszolni. Ha arra nem lesz mód rá, akkor 30 napon belül kapják meg írásban a választ a kérdezők. Természetesen csak azoknak tudnak írásban válaszolni, akik megadják nevüket, címüket, e-mail címüket vagy telefonszámukat, hogy fel tudják velük venni a kapcsolatot.

Kifejti, a kérdéseknek három nagy csoportja van: az egyik az intézményhálózat változásaival kapcsolatos kérdéscsoport. Úgy értelmezte, hogy azok a kérdések, amelyek ebben az ügyben érkeztek hozzá, elsősorban az intézmény dolgozóit foglalkoztatják.

Kapott a Fasang Árpád Zeneiskolában tanuló gyermekek szüleinek nevében is egy kérdéscsomagot, amelyet mindenképpen még ma szeretne megválaszolni. Közli, hogy ezzel az iskolával és a Csepeli Művelődési Központtal kapcsolatban neki és a Testületnek törvényi kötelezettségei is vannak. Természetesen az ott lévő munkatársakkal, és a szülőkkel is fognak találkozni. Mélyebben meg fogják tudni beszélni a dolgokat, és sokkal jobban tudnak érvelni azon megállapítások mellett, amelyek szóba kerültek akár a szülők, akár a diákok, akár az Önkormányzat, vagy az ott dolgozó pedagógusok részéről.

Felolvas néhány kérdést:

Maár Katalin muzeológus asszony azt kérdezi, a működési engedély hogyan fog változni, megmarad-e az ott található közgyűjtemény, Helytörténeti Gyűjtemény néven a Királyerdei Művelődési Házban? Mit szeretnének kezdeni vele?

Közbeszólásra megjegyzi, mindenkinek szót fog adni, de ezzel a módszerrel nem sokra mennek. Úgy gondolja, sokan nem arra kíváncsiak, hogy kinek milyen egyéni problémái vannak, hanem a közügyekkel szeretnének foglalkozni.

A Helytörténeti Gyűjtemény sorsára visszatérve azt gondolja, véleményével egyet fognak érteni abban, hogy nem ekkorának, és nem annak kellene lennie, mint ami most van. Példaként megemlíti, amikor a lakosok bizalmából polgármester lett, rá két hétre megkereste egy váci vállalkozó család, akik egy köteg irattal érkeztek, amely a Csepel Művek különböző iratanyaga volt, egészen a Weiss Manfréd Művekig visszamenőleg, és azt mondták, hogy 20-25 millió forintért odaadnák neki. Úgy véli, ezzel elmondta a történet lényegét. Kihangsúlyozza, a csepeli Helytörténeti Gyűjtemény gyakorlatilag olyan, mint egy amatőr magángyűjtemény. Abból Csepelnek és iparának történetére, a XXI. századnak megfelelő válaszok nem adhatók meg. Ami eddig Helytörténeti Gyűjtemény működése címén folyt, azt nagyon tiszteletre méltónak, és nagyon tisztességesnek gondolja azok részéről, akik ebben a munkafolyamatban részt vettek, azonban ebben a helyzetben, erre a dologra annyi pénzt áldozni, mint amennyit ráköltöttek, és ahogyan itt hagyták őket 40 + 16 év kormányzás után, el kell gondolkodniuk azon, tudnak-e erre a dologra pénzt szánni a közösből. Kihangsúlyozza, a gyűjtemény nem fog megszűnni, hanem egy időre átdolgozás alá fogják helyezni. Minden olyan anyagot – ebben az ügyben már intézkedett, és részügyekben már tudott döntéseket hozni – ami hiányzik a gyűjteményből, megpróbálják beszerezni, természetesen az Önkormányzat anyagi, szellemi, és erkölcsi tökéjének megfelelően.

Kifejti, egy új kutatási program indul el a 300. évfordulón, amelyben egyetemistáknak, főiskolásoknak kínálnak Csepel kultúrtörténetével kapcsolatos kutatást, többek közt a kerület nyomtatott sajtójával kapcsolatban, aminek egyébként semmi nyoma nincsen a Helytörténeti Gyűjteményben. Felveti, tudják-e a jelenlévők, hogy 1945 előtt Csepel egy község volt, ahol 12 féle nyomtatott sajtó jelent meg. Ez a múlt, amivel valamit kezdeniük kell, fel kell tárniuk, ami jelenleg még nem történt meg.

Azoktól, akik most nagyon félnek, hogy mi lesz a gyűjteménnyel, azt kérdezi, eddig mi volt vele? Tegyük a szívükre a kezüket, mennyien jártak már ott?

Közbeveti, azt kéri egy lakostól, majd jelentkezzen, és úgy mondja el véleményét, szívesen veszi, de ne kiabáljon közbe, ő sem fogja majd azt tenni.

Rögzíti, az, ami eddig Csepelen Helytörténeti Gyűjteményként üzemelt, nagyon tisztességes volt, de gyakorlatilag éppen az elégséges kategóriát érte csak el, és iszonyú sokba került, a Csepeli Művelődési Központtal együtt.

Ismerteti, egy olyan ösztöndíj programot indítanak el – a kerület történetével kapcsolatban -, amely a csepeli középiskolásokat is érinteni fogja (elsősorban a XVIII. századi történetet, utalva ezzel az 1712-es újraalapításra, a 300. évfordulóra). Új területek feltárására kért fel egy történészekből álló csapatot. Megemlíti, a Nemzetbiztonsági Szolgálatok levéltára nyílt, mindenki a róla készült dokumentumokat megtekintheti, illetve a kutatók egyéb dokumentumokba is betekinhetnek. Elmondja, Csepel történetében ennek a szegmensnek, ami nagyon meghatározó volt 1950-1990-ig, senki nem végzett kutatásokat. A helytörténetnek ez a része például nincsen feltárva. Megbízott egy történészt, aki egyetlen délután alatt 168 dokumentumot szedett össze ebből a körből, beleértve a Csepel Műveket, a Papírgyárat, a Jedlik Gimnáziumot, és még nagyon sok minden egyebet, ahol egyébként az úgynevezett nemzetbiztonsági megfigyelések zajlottak 1990 előtt. Kihangsúlyozza, szándékaik nem szűkítőek, hanem egyszerre bővítőek, más területeket is szeretnének bevonni. Minden egyes döntésüket az motiválja, hogy amikor beírják az Interneten a keresőbe a Csepel nevet, akkor abból ne az jöjjön ki, hogy mennyi embert ástak el Észak-Csepelen, vagy öltek meg egy iskolában, hanem kiderülhessen az, ami valójában Csepel. Az az érték, ami az elmúlt 300 évben, illetve az Anonimuszi legendáriumig vezetve az elmúlt 1100 évben megteremtődött, amit az őseik létrehozottak. Kijelenti, ez a dolguk, ebben nagyon határozott, idáig nem működött, ezt kell megváltoztatniuk.

Kifejti, a régi Rákóczi Iskolával kapcsolatban is rengeteg kritikát, gyanúsítást és rágalmat kapott, hogy az iskola átalakul majd, és az Önkormányzat elfoglalja, hivatalok lesznek benne. Természetesen ez is megfordult a fejében, mivel régebben hivatal volt az épület, azonban olyan állapotban vették át az önkormányzati iskola épületét, hogy felkérte a CSEVAK Zrt-t, vizsgálják meg, ha teljes egészében átalakítanák, mennyibe kerülne. A vizsgálat eredménye szerint, akkora összegbe, hogy nem mernek belekezdeni. Ismerteti, szándékai szerint ebben az iskolaépületben – ez ügyben tárgyalt Csepel legnevesebb helytörténészével, aki elvállalta ezt a nemes feladatot, és a munkába januárban az iskolákat is szeretné bevonni – egy iskolatörténeti múzeum létrehozása kezdődik meg. Ez egyébként nem új ötlete, mert már júniusban is elmondta.

Egy olyan játszóházat, és játszóudvart csinálnak az iskolában, amely lehetővé teszi azt, hogy azok, akik eljönnek a Polgármesteri Hivatalba, és gyerekesek, kismamák, ott tudják hagyni a gyermekeiket az udvaron, vagy télen bent a játszóházban. Ez 2012-ben meg fog valósulni, a műszaki előkészületei megtörténtek. Ez is egy újfajta út, új nyitás, mert a családoknak, a gyerekeknek szeretnének segíteni.

Ismerteti, kérdés érkezett a 170-es iskolával kapcsolatban is. 4-5-en tettek fel hasonló kérdéseket, hogy kinek a tulajdona, mi lesz ott, hogyan néz ki? Kifejti, ez az iskola az Önkormányzat tulajdona, amit 1995-ben odaadtak egy alapítványnak. Nem kell jogvégzettnek lenni ahhoz, hogy a szerződést megnézzék, melyben az Önkormányzat minden jogosítványáról lemondott, illetve nem volt önkormányzati érdek ebben a tekintetben. Fillérekért használhatta az alapítvány az épületet. Amikor átvette a polgármesteri széket, akkor kb. 6 millió forint bérleti díjjal tartoztak az Önkormányzatnak. A Génusz Alapítványról beszél, amely évek óta nem fizetett bérleti díjat. Amikor februárban látogatást tett ott, olyan állapotokat talált az iskolában – amely bár önkormányzati tulajdon, de nem annak birtokában és kezelésében volt –, hogy az elképesztő. Film készült róla – a Csepp Tv-seket kérte, hogy örökítsék meg, amely már az Interneten is fent van –, hogy a padláson galambtetemek százai vannak. Leszögezi, nagyon kemény dolog az az örökség, ami itt van a kerületben.

Úgy emlékszik, júniusban a Génusz Alapítvány közölte, hogy ők nem szándékoznak tovább maradni, az Önkormányzat csináljon a tulajdonával azt, amit akar. Több jogással megnézte a szerződést, de csak annyit tudnak csinálni a tulajdonukkal, hogy rátesznek egy lakatot, és őrzik. Tárgyalásokat kezdeményezett a Belügyminiszter úrral, és a Honvédelmi miniszter úrral, hogy az iskola épületét a Gyömbér utcai épülettel együtt – ami szintén egy „csoda” – szívesen rendelkezésre bocsátaná iskolai célokra, rendvédelmi vagy katonai képzés tekintetében. Azt a választ kapta, hogy meg fogják vizsgálni a kérdést, de a 2012. évi költségvetésben erre nem látnak lehetőséget. Kiemeli, mind a két épületet őrzik, a 170-es iskola épületén még van mit, azonban a Gyömbér utcai épületen már nincs mit felügyelni, ezért ott gyakorlatilag meg kellene kezdeni az elbontást, de mivel olyan anyagból épült, amely veszélyes hulladéknak minősül, elbontása és elszállítása 15 millió forintba kerülne. Közli, jelen pillanatban még tippelni sem tud arra, hogy mi lesz az iskola sorsa. Nem csak azt tartja problémának, hogy nincsen pénze az Önkormányzatnak, hanem azt is, hogy az elmondottak mind egy folyamat következményei. Nem lehet csak úgy beavatkozni, hogy felújítják és mindenki elégedett lesz. Nincs, aki használja az épületet, nincs elég gyerek, és most nem akar elmenni addig, hogy a népesedés milyen problémát jelent Magyarországon. A kerületben nincsen annyi gyermek, hogy használni tudják. Nem arról szól a dolog, hogy 6-10 fős osztályokat fognak csinálni, a pénz elfogyott ebben a tekintetben. Mint a saskák, letarolták az iskola épületét, senki nem kért semmilyen biztosítékot arra, ha netán az alapítvány visszaadja azt a csodaszép épületet, akkor az állagmegóvással kerüljön visszaadásra. Az épület felújítása minimálisan negyedmilliárd forintba kerülne, amiben nincsen benne a teljes felújítás, és a bebútorozás. Bíz abban, hogy nem gondolják azt a megjelentek, a szeptemberi visszaadás óta ment ennyire tönkre az épület, csak azért, mert ő a polgármester. Ha lenne elegendő pénz, akkor lehetne valamit kezdeni az épülettel, azonban ilyen állapotban jelen pillanatban nem kell senkinek. Nagyon reméli azt, hogy valamilyen rendvédelmi képzés elindulhat az iskolában, teljes bedobással ezen dolgozik, minden politikai befolyását be fogja vetni, de ígéretet nem tud tenni ebben az ügyben, nem szeretne senkinek sem hazudozni.

A Posztógyár utcai óvodával kapcsolatban kifejti, az óvodát az amúgy nem teljesen egyenes Gerincút kettévágta. Azt kérdezi, hova fogják tenni onnan a gyermekeket? Hogyan fogják megoldani ezt a problémát? Erre megfelelő lépésként említi a Fasang Árpád Zeneiskola épületét. Azt a két épületet lehetne egybenytíni, más megoldás sem pénzügyileg, sem technikailag, semmilyen szempontból nem jöhet létre. Akik odahordják a gyermekeiket, azokat nem tudja elküldeni Csepel másik részére. Más megoldás amiatt sem jöhet létre, mert európai UNIO-s pénzekkel minden le lett kötve, öt évre más feladatra. Itt a Galériára gondol, ami régen óvodaként üzemelt. Azt az épületet szerették volna visszaalakítani, de nem tudják.

Az Árpád utcai kézműves óvodával kapcsolatban kifejti, elindult a fala a Duna felé. A javítás 25 millió forintba fog kerülni. Közli, nem azért indult el a fal, mert éppen váltás volt Csepelen, és más lett a polgármester, hanem azért, mert egy forintot sem költöttek rá. Úgy csinálták meg a tetejét, hogy feljelentést kellett tenni, mert elolvadt.

Rögzíti, ezek azok a súlyos ügyek, amelyek teherként nehezednek rájuk. Egyébként, ha rendben lenne a költségvetés, és rendelkezésre állna pénz, nem kellene adósságszolgálatra fordítani, vagy a hiánnyal foglalkozni, nem kellene a pedagógusoknak, a képviselőknek és az önkormányzati dolgozóknak hitelből fizetést adni már az év első felében, akkor talán lenne mozgástér, azonban most nincsen. Ezt tavaly ilyenkor, amikor itt találkoztak, elég világosan elmondta szakmai szinten is, és a jelenlévőknek is. Nem azért, mert nem akarnak mozgástérrel, hiszen nem lenne normális politikus, aki nem akarna élni azzal, de nincs mozgástér, kéri, nézzék meg a számokat.

A Hermann Ottó (Gombos-téri, régi nevén Werbőczy) iskolával kapcsolatban elmondja, szükségből meg kellett építeni az épületet, de amióta elkészült, azóta senki nem foglalkozott vele. A könnyű szerkezetes épület elkezdett a Föld középpontja felé menni, elbontása huszonmillió forintba kerülne. Ezért nem kezdték el még az elbontást, és nem azért, mert nem foglalkoznak vele. Kijelenti, 2012-ben

el lesz bontva az épület, de előbb az ÁMK – Hermann Ottó – Kölcsey háromszöget kellett megoldani a gyermekek érdekében.

Felveti, a megjelentek közül a Jedlik Ányos Gimnáziumban volt valaki a mosdóban, vagy a tornateremben? Ezt nem is kell tovább kifejtenie – egy hölgy jelentkezik. Nem akarja tovább sorolni az ügyeket, hogy milyen terhek várnak rájuk, és mit milyen módon kell megtenniük, csak azért, mert ez itt maradt rajtuk. Rossz állapotú iskolaépületek, rosszul működő rendszer maradt itt. Nem vitatja azt, hogy hagyományok vannak, de, hogy annak mi az ára, azt igen.

Kéri Ferenc nevében írt kismama levelét idézi, aki felháborítónak tartja, hogy megszűnik a Királyerdei Művelődési Ház. Kijelenti, nem szűnik meg a Művelődési Ház, a fenntartás változik, mert hagyományosan drága konstrukció volt. Egyben köszönetet mond Fodor Tamásnak azért, hogy lehetővé tette a felújításokat. Megjegyzi, csak nem gondolják az emberek, hogy azt, ami már fel lett újítva, porrá fogják őrölni. Kiemeli, aki ezt mondta, az hazudott. Nem az a cél, hanem az átalakítása, olcsóbbá tétele. Közli, megvizsgálta a művelődési házak üzemelését, a Csepeli Munkásotthonnal együtt, és egészen más koncepció körvonalazódik ki a gondolataiban és szakmai körökben is, mint ami most zajlik. Csak azért fenntartani a rendszert – annak humánerőforrásával, pénzével –, mert az régen is úgy volt – nem érdemes. 95%-ban nem történik más, mint teremgazdálkodás, azt pedig meg tudja csinálni egy gondnok, egy takarító is. Azt az utasítást adta Vida István és Werner Péter uraknak, akik a CSMK épületeinek kezelését átveszik, elő ne forduljon az, hogy akik januárra már befizettek művészi tornára, nyelvtanfolyamra, kismama klubba stb., ne tudjanak bejönni az épületbe. Ez nem is fog előfordulni, azonban ezért fenntartani egy apparátust, ebben a helyzetben nem lehet. A dolgozók jelentős részének meg kell találni a helyét, és még ott van a Munkásotthon kérdése is.

Ismerteti, a Bíróság nagyon pozitívan bírálta el a Siemens döntését, hogy átadta az Önkormányzat cégének, a Csepp TV-nek az alapítói jogokat. Bízuk abban, hogy hamarosan a teljes alapítói jogkör náluk lesz, és akkor a csepeli Munkásotthont is be tudják vonni a rendszerbe. Érezhető lesz, hogy meg fog változni az egész rendszer. Nem az a célja, és nem is lehet az a célja, hogy a rendszert ellehetetlenítse, hiszen ő állt élére a Csepel SC, a Munkásotthon, a Duna-part megmentésének. Úgy gondolja, hogy azok, akik ezt a rendszert üzemeltették, eddig a döntéseket hozták, alkalmatlanok voltak arra.

Sok minden egyéb mellett még azt írja a hölgy a nagyon szomorú levelében – bízuk abban, hogy nem ő miatta, és nem az elmúlt egy év miatt van így –, hogy már korcsolyázni, és úszni sem viszik a gyerekeket, mint pl. három évvel ezelőtt. Közli, az első korcsolyapálya e hónap 16-án nyílik meg Csepelen. Ez egy valódi korcsolyapálya lesz, pontosan azért, mert látták rá az igényt. A Szent Imre téren, mindenki által megközelíthető helyen valósítják meg. Előfordulhat, hogy lesz sok „gyerekbetegsége”, de jövőre már biztosan nem lesz.

Az úszásoktatással kapcsolatban kijelenti, ő tiltotta meg az uszoda használatát. Fegyelmi tárgyalás is lett az ügyben, amelyen a Testület tagjai is részt vettek. Az ott elhangzottakról nem tud beszámolni, mert zárt tárgyalás volt, de a hírekből már tudható, hogy be kellett zárni az uszodát, mert alkalmatlan arra, hogy ott a gyerekek úszni tanuljanak. „Kicsit több” hypót és klórt öntöttek a vízbe, amittől a gyerekek – és az úszómester is – rosszul lettek. A vizsgálat következtében nézték meg, hogy mi a helyzet a Posztógyári Uszodával. Ismerteti, néhány évvel ezelőtt átjásztották az ingatlant egy magáncégnek, így az egy offshore háttérű német cégé. Nem az Önkormányzaté, csak bérlik, sok pénzért. Kijelenti, erre fél évvel ezelőtt jött rá, ő sem tudta ezt. Az összes karbantartási munkát, felújítást, amit el kellett volna végezni, elfelejtették megcsinálni. Ma azon gondolkodnak, hogyan lehetne a szellőztetést úgy kivitelezni, hogy ne kerüljön 15 millió forintba a teljes cseréje, mert egy másik program keretében szeretnének egy új uszodát létrehozni.

Kihangsúlyozza, nem zárt be végleg az uszoda, szándékai szerint, januártól fog megnyílni. Mindenkinek, aki befizette a gyermekének az úszásoktatást, hosszabb, illetve hétvégi nyitva-tartással, lehetővé fogják tenni, hogy bepótolják azt. Át fogják szervezni az egész működését, és olyan emberek kezébe kerül az irányítás, akik tudják, hogyan kell üzemeltetni egy uszodát. A műszaki rész el fog választódni a szakmai résztől. Lesz egy műszaki csapat, amely azért fog felelni, hogy műszakilag minden rendben legyen, és lesz egy szakmai csapat is, amely azért fog felelni, hogy a gyerekek biztonságos körülmények között, ne 33 fokos vízben tanuljanak meg úszni. Örülniük kell annak, hogy egy-két gyermek nem kapott eddig szívrohamot.

Azt is írja a hölgy, hogy a Királyerdőben egy játszótér sincs. Ismerteti, volt a Csalitos utcában, amit az Önkormányzat egyik volt képviselőjének cége őrzött évi egymillió forintért, és mégis darabokban elhordták.

Leszögezi, érti a kiábrándultságot, a csalódottságot, és a türelmetlenséget. Emlékeztet arra, hogy egy évvel ezelőtt türelmet és bizalmat kért mindenkitől. Most is csak ezt tudja mondani. Biztos abban, hogy a ciklusa végén, amikor majd megméretetik, akkor láthatóak lesznek bizonyos pozitívumok. Mert az a munka, amit végeznek, be fog érni. Megjegyzi, őt még nem látták a Hivatalba bemenni késő délután,

vagy kora délután eljönni úgy, hogy ne ügyet intézett volna. Mindent megtesz, idejét, erejét, energiáját a problémák megoldására fordítja.

A Fasang Árpád Zeneiskolával kapcsolatos kérdésre, hogy mi lesz a gyerekekkel, van-e megfelelő számú tanszak, mi lesz a tanárokkal, elmondja, a részleteket még végig kell beszélniük az iskolával. Bár tegnapelőtt lezárták a kérdés lehetőségét, mégis azért ismertette ezt a ma érkezett kérdést, mert szeretné, ha mindannyian megismernék a problémát, és legalább egy részét tőle hallanák. Kijelenti, azok a gyerekek, akik be vannak iratkozva, ugyanott, ugyanúgy és ugyanazon a telephelyen fognak tanulni, ugyanazt a hangszeres zenét, szolfézst, amit eddig.

Közli, az Egressy Béni Zeneiskolával rendkívül szigorú feltételekkel fognak szerződni, ha szerződnek, még nem dőlt el a kérdés. Ha azonban megállapodnak, az nem olyan lesz, mint a Géniusz Iskolával, vagy esetleg a Csepel-sziget Iskolával, amely a Királymajorban található, és aminek felmondta a szerződését, mert nem szeretné többet Csepelen látni ezt az iskolát, és az Önkormányzat azon tagjai sem, akik megszavazták azt. Arról az iskoláról van szó, ahol néhány évvel ezelőtt az a szomorú esemény történt.

A tanszakok megmaradnak, a tanárok tekintetében az új főnökök kell nyilatkoznia, ő hozza létre a tantestületet, aki tegnapelőtt úgy nyilatkozott neki – erről dokumentumot is készítettek –, hogy lehetőség szerint mindenkit át szeretne venni, akikkel szakmailag és emberileg is együtt tud dolgozni. Nem gondolja, hogy ebből probléma lenne. Egyértelmű az, hogy a közalkalmazotti jogviszony meg fog változni, ezt nem tudják kikerülni, párhuzamosan két iskolát nem tudnak fenntartani.

Megjegyzi, az óvodának is kell keresniük egy épületet. Az említett megoldással több problémát tudnának egyszerre megoldani. Közli, a 110 millió forintos önkormányzati támogatás 30 millió forintra csökken. Ebből az összegből az adósságszolgálatot tudják rendezni, ami kimutatható lesz ugyanúgy, mint eddig minden döntésük is. Az ágazatvezető asszony bárkinek rendelkezésre bocsátja a dokumentumokat, de az Interneten is sok minden elérhető.

Eltervezték azt is, hogy létrehoznak egy olyan alapot, amelyből a tehetséges, hangszeres muzsikával, vagy énekekkel foglalkozó gyermekeket szeretnék támogatni, az ő tanulásukat szeretnék megkönnyíteni. Egy olyan komoly alapról szeretne gondoskodni, amely 2014 után is életképes lesz. Hangszervásárlási alapot fognak létrehozni, amelyből támogatni fogják azokat a zenekarokat, amelyek Csepel zenekaraiként fogják vagy már meghatározták magukat. Ebből a pénzből tudnak átcsoportosítani a nyári, határon túli kirándulások finanszírozására. Leszögezi, nagyon komoly programot indítanak elsősorban a felső tagozatos, illetve a középiskolás gyermekek számára. Azt szeretnék, hogy lehetőség szerint Csepelről ne kerüljön ki olyan diák, aki még nem járt valamilyen határon túli, magyar lakta területen. Természetesen még nincsen végleges döntés, mert szeretné az iskolával, a szülőkkel, a pedagógusokkal végigtárgyalni a témát.

Azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy mi lesz a hangszerekkel, elmondja, az ének-zene oktatást fogják támogatni. A hangszereket és eszközöket papír szerint át fogják adni az iskoláknak, ha az lesz a döntés, akkor aszerint fogják átvenni az igazgató asszonytól is. Kihangsúlyozza, az, ami a II. Rákóczi Iskolában történt, még egyszer nem fog előfordulni. Elmondja, ott nyáron az átadás-átvételtör eltűnt 6 db kerékpár. Most kapott egy levelet egy tanárnőtől, aki hazavitt olyan dokumentumokat, és eszközöket, amelyek jók lehetnének egy iskolatörténeti kiállításához. A jegyzéket is megkapta, tehát visszakérültek az Önkormányzathoz. Megemlíti, eddig szokásjog alapján mindenki azt vitt mindenhova, amit akart. Nem az embereket hibáztatja ezért az ügyért, hanem azokat a vezetőket, akik ezt lehetővé tették. Kifejti, amikor nyáron átment a II. Rákóczi Ferenc Iskolába – a fényképek fent vannak az Interneten –, akkor a könyvtár egy „kupacba” volt rendezve. Az a könyvtár, amelynek az értéke talán több tízmillió forint. Leszögezi, nagyjából ennyit szeretett volna elmondani arról, hogyan sikerült itt eddig értékeket megőrizni.

Kapott még kérdést a Vércse utca – Kondor utca körüli, a kocsmával szembeni volt nagy közért kapcsán. Egyetért azzal, hogy még a katasztrófálisnál is rosszabb az a terület. Megjegyzi, gyermekkorában mindig abba a közértbe járt, de akkor még másképpen nézett ki. A terület tulajdonviszonyai nem egyértelműek, ahhoz, hogy ott egy rendezési tervet tudjanak csinálni, és valami más legyen annál, mint ami ott található, ahhoz a tulajdonszerkezetet meg kell változtatniuk. Az Önkormányzatnak olyan helyzetbe kell kerülnie, hogy ott tulajdont tudjon vásárolni. Bejelenti, amióta ő a Polgármester, és ez a Képviselő-testület vezeti az Önkormányzatot, azóta egy „ceruzát” sem adtak el, nemhogy ingatlant. Sőt, ingatlant vásárolt az Önkormányzat, pontosan azért, hogy azokat a közfejlesztéseket, amiket meg kell tenniük, megtehessék. Ugyanebben gondolkodnak a Vércse utca kapcsán is, ahol az Önkormányzaton kívül még több tulajdonos is van. Addig bár – egyetért azzal – lehetne gondozni a területet, csak erők nincsenek rá. Az elbontáshoz, és minden egyéb dologhoz is pénz kell, és olyan joghatású döntések, amelyek lehetővé teszik azokat. Elképzelései szerint, 2014-ig ebben a kérdésben is előre fognak tudni lépni. Nem tudja azt megígérni, hogy jövőre, vagy hihetetlen gyorsan meg fogják tudni oldani a problémát, mert nem megy, de megtenné, ha lehetne.

Katasztrófálisnak tartja, ahogyan kinéznek az említett területen lévő kereskedelmi épületek, amelyek nem illenek a Királyerdőhöz. Ugyanezt mondhatná el a Szent István út 224. számú ingatlanról is. Arról a Mély utcai házról beszél, amely egykor szép volt, és ami nem az Önkormányzat tulajdonában van, hanem egy magáncégében. Az Önkormányzathoz úgy kapcsolható az ügy, hogy 2010.09.17-én a választások előtt két héttel az akkori vezetés kapott egy ajánlatot, 54 millió forintért megveheti az ingatlant. Már majdnem sikerült megvenni, csak közben voltak a választások, és így nem jött létre az üzlet. Akkor, amikor az ingatlanpiac „padlón” van. Ahhoz, hogy ott el tudjanak valamit kezdeni – a Jegyző úr ezt meg tudja erősíteni –, ő volt az egyetlen, és első személy az Önkormányzatban, aki a Hatóságon keresztül kiharcolta, hogy hatósági döntések jöjjenek létre. Ezért sikerült ott valamilyen rendet tenni, elrendelték a bekerítést, és más egyebet is. Ha annak nem tesz eleget a cég, akkor kényszerbontást fognak elrendelni. Elvégzik a munkát, és vagy kifizeti a vállalkozó, vagy eladja az Önkormányzatnak a telket, amin majd valamit meg tudnak valósítani, de nem 54 millió forintért. Megjegyzi, rengeteg ilyen ügy van, pl. 2007 óta egy forintot sem fizet a Csepeli Ifjú munkás Sportegyesület az Erdősor utcai telepért, ahol „body builderek” edzenek, és éjszakai parkolás van, amiről semmit nem tudnak. Jogcím és szerződés nélkül, az Önkormányzat tulajdonában. Ezt eddig meg lehetett tenni. Hosszú időbe telik, amíg utánajárnak a dolgoknak. Ígéretet tesz arra, ha eljön a 2014, akkor nyugodtan fog távozni, vagy nyugodtan fogja folytatni a munkát, a lelkiismerete tiszta lesz. Egyetért Horváth Róbert felvetésével, miszerint a Dunába folyik a meleg víz, hiszen évtizedek óta így van. Ugye, nem gondolják azt, hogy egyszerűen odamennek egy „slaggal”, és máshova fogják folytatni. Ez a dolog nem így megy, nem az Önkormányzat tulajdona, nem is ők rendelkeznek felette. Jelzi, már elkezdtek a tárgyalást abban a tekintetben, hogy a csepeli strand a kerületé legyen, ahol fel tudják építeni az új uszodát. Ebbe az irányba mennek, amihez szükség lesz arra a vízre, mert az új uszodában lesz gyógyvizű medence is. Megtervezték már nagyon-nagyon régen, csak fel kell frissíteni a terveket, és végre kell hajtani, azokat. Egyetért azzal, hogy a „kincseket” így elpazarolni nem lehet.

Ismerteti, Horváth Jánosnak és sok másnak volt kérdése a szennyvízszippantással kapcsolatban. Kapott olyan megkeresést Fogarasi Lászlótól, hogy nem volt megfelelő a tájékoztatás, és mindenféle rendeletet idéz. Megjegyzi, ezek szerint, mégis csak volt valami tájékoztatás. Véleménye szerint, eddig a legjobb ebben a tekintetben volt. Úgy gondolja, nem a tájékoztatással van probléma, hanem azzal, amit abban leírtak. Ezt meg is érti, és el is fogadja mindenkitől. Kéri, azt is fogadják el, hogy az Európai Uniónak van egy kötelező rendelete, amely a környezeti terhelés csökkentésének érdekében azt mondja – hasonlít a „szennyező – fizet” elvhez –, hogy aki fogyaszt, az fizet. Ha valaki fogyasztott pl. 5 m³ vizet, akkor ott nem keletkezhet fél m³ szennyvíz, erről az összefüggésről beszél. A jelenlévők azt mondhatják vele együtt, amit ő is képviselt a fővárosi önkormányzatban, hogy 40 éve csatornáznak. Megjegyzi, csatornázzanak, és akkor tiszta lesz a helyzet. Ebben kellene megoldást találni.

Elmondja, néhányukkal, akik külvárosi polgármesterek, és bent ülnek a fővárosi közgyűlésben, sikerült „megtorpedózniuk” azt az elképzelését a FTSZV-nek, hogy „rendes” áron vigyék el a szennyvizet. A sárga csekk arról szóljon, amiről egyébként 8 m³-nek az elvitele. Most a sárga csekk arról fog szólni, amiről a csatornadíj. Úgy érzi, ennek van jogalapja, és erkölcsi alapja is. Sikerült elődázni még két hónappal a döntést, tehát január elsejétől lesz, de már november 1-jétől bevezették volna, a büntetést, tehát, hogy büntető tétel legyen ott, ahol elszikkasszák a szennyvizet, egyszóval ahol nincs valódi szippantás. 2013-ra sikerült eltolni a határidőt ebben a kérdésben, vagyis nem lesz büntető tétel. Közli, most írtak Ughy Attila és Wintermantel Zsolt polgármester urakkal egy előterjesztést a jövő heti ülésre, amiben kezdeményezik – és ez a csepeli lakosoknak kedvez elsősorban, mert elsőek azok között, akik csatornázásra várnak, és Csepelen lehet meg leghamarabb a szennyvízcsatornázás –, hogy az így befizetett összegek egy részét a bekötésbe beszámítsák. Ismerteti, a földbe leteszik a csatornát, rákötik a Budapesti Központi Szennyvíztisztítóra, próbaüzemet, nyomásterhelést csinálnak, majd azt követi a bekötés, ami 120-150 ezer forintba kerülne ingatlanonként. Azt kezdeményezték, hogy ebből a pénzből jöjjön le az új rendelet alapján befizetett összeg 75%-a. Ezt a fővárosi közgyűlés el fogja fogadni, mert meg van arról győződve, hogy nincs olyan ép eszű képviselő, aki ez ellen szavazna, hiszen annak politikailag vége lenne. Leszögezi, eddig a határig tudnak elmenni. Az Európai Unió rendelete 2010.01.01-jétől hatályos, csak jöttek a választások, és nem szerették volna a Domszky Gábor vezette fővárosi önkormányzatnál meghozni ezt a döntést.

Tájékoztatásul elmondja, hogy a BKSZT projekthez kapcsolódó COL3, COL4 csatornázási program elsősorban a kertvárosi, Királyerdei teljes csatornázás kapcsán érdekli a kerületet, nem pedig az, hogyan vezetik át Budáról ide a szennyvizet. A közbeszerzés megtörtént, azonban azt megtámadták a Közbeszerzési Döntőbizottságnál, most annak határozatára várnak, ami halasztó hatályú, mindenképpen meg kell várniuk, azonban ha bírósághoz fordul a bukott cég, akkor azt már nem kell megvárni, hanem el lehet kezdeni a kivitelezést. Leszögezi, a kivitelezési tervek megvannak, minden

elkészült, azonban nem lesz egyszerű az ügy, éjjel-nappal dolgozni fognak azon, hogy a csövek bekerüljenek a földbe. Ez nem csapadékvíz-, hanem szennyvíz-elvezetést jelent, az Európai Unió csak ez utóbbit finanszírozza. A csapadékvíz-elvezetést az Önkormányzatnak kell még rendbe tennie. Kis lépésekkel haladnak előre, a CSEVAK Zrt. ebben az évben is megcsinálta már az előkészületeket, több területen (Királyerdő, Petőfi utca) megindul a csapadékvíz elvezetése. Nyilvánvalónak tartja, a nagy tócsák akkor fognak megszűnni, ha műszakilag szinte tökéletesen kivitelezik a beruházást, és ha a rendszert egészében ki fogják tudni építeni. A csatornázáshoz tartozik az is, hogy nem kintről kell bevezetni. Akik leteszik a földbe a csatornát, azoknak kell gondoskodni arról a lakókkal történő egyeztetés után, hogy bent, a kerítéstől 1 méterre lehessen majd rákötni, a rákötési csomókat be kell vinni. Megemlíti, az Európai Unióban nem mindenütt van így. Ahhoz, hogy ez így lehessen – mivel maradványpénzből valósul meg a beruházás – külön tárgyalásokat kellett folytatni. Példaként megemlíti, az Európai Unióban a mellékágot, amit bekötnek, azt egy az egyben az a család fizeti, akire rákötnék. Magyarországon – azt nem tudja, hogy szokásjog, vagy jogszabály alapján – úgy volt, hogy beviszik. Ha minden jól megy, számításai szerint 2014 elejétől üzemképes lesz a csatorna, bent lesz a földben, aki akar, ráköthet, és használhatja majd. Megérti azokat, akik kételkednek benne, azonban kijelenti, ezen az ügyön hatalmas nagy erővel dolgozik. Úgy gondolja, nem véletlen, hogy megtámadták a közbeszerzést. Nagyon érdekesnek tartja ezt az egész dolgot, mert 612 oldal a hiánypótlása annak a cégnek, aki megtámadta.

Ismerteti, a Tamariska-dombról kérdeztek még sokan, hogy mi lesz vele. A domb tetején lévő Fenyves utcai óvodának tartották a 70. születésnapját, amikor elmondta, mi fog történni a dombbal, azzal kapcsolatosan testületi döntések is vannak. Egy maradványdombról van szó, mert egy részét 1995-ben lakóparkosították, amihez már nem tudnak hozzányúlni, nem tudnak ismét dombot létrehozni, hiszen ott tisztességes emberek élnek, akik megvásárolták az ingatlant. Úgy gondolja, legalább a maradék dombot meg kell őrizniük. Kifejti, 1999-ben azért lett a fővárosi önkormányzat által védett a terület, hogy olyan sokat ne kiabáljanak az emberek. Akkoriban őt is rengetegen hívták azért, hogy a baglyok el fognak ott hullani stb. Nézzék meg, azóta mennyit védtek a területet – ebből lett elégük, mert egy forintot sem költött rá a fővárosi önkormányzat. A Főváros Főjegyzője volt az úr, de ők úgy döntöttek, erre nem kíváncsiak. Hiába van változás, nagy ott a Hivatal, eltűnnek az anyagok. Szeretnék saját kézbe venni a dolgokat. Ezt most megtették, saját védelem alatt van a terület, a kerületi Jegyző az, aki a hatósági feladatot ellátja, ő engedélyezhet bármit, aki csak úgy engedélyez valamit, ha vele megbeszélte, illetve a Képviselő-testület arra engedélyt adott. Rögzíti, a Testület arra adott engedélyt, hogy a területet bekerítsék, mégpedig úgy, hogy látogatható legyen, tehát őrizni is kell. Úgy kell bekeríteniük a dombot, hogy hagyjanak egy részt azoknak a királyerdei gyerekeknek, akik ott szoktak szánkózni, tehát szánkózó része is lesz a területnek. Az a céljuk, hogy reorganizálják, újraélesszék, renaturalizálják a dombot, a természetet visszahozzák. Akik ott laknak, vagy már jártak ott, tudják, mi zajlik a környéken: gyűjtogatás, petárdázás, lövöldözés stb. Biztosan nem az, aminek történnie kellene. Kihangsúlyozza, egy komoly programot fognak létrehozni, amelyben a rezervátum – tehát az a terület, ahova látogató nem léphet be, mert eredeti állapotban kell meghagyni – is benne van, és a látogathatóság, a funkció megtalálása. Azt javasolták azok az ökológusok, akikkel beszélt, hogy egy olyan bemutatótermet, bemutató keretet, tanösvényt kell létrehozniuk, ami egyéb funkciókkal is bír, mint pl. többek között egy mezítlábas park kialakításával. Az ott lévő „zöld” óvoda közreműködésére nagyon számítanak, amely szeptemberben nyerte el ezt a minősítést. Kifejti, a tulajdonviszonyok itt sem egyszerűek, mert ennek az 5,9 hektáros területnek jelenleg 3 tulajdonosa van. 5,3 hektár az Önkormányzaté, a Fenyves utcánál van egy jelentős rész, ami magántulajdon (a régi rendőrség), és van egy másik rész is, amelyik szövetkezeti tulajdonból vált „gázcéggá” (a Primagázé). Ráadásul a magántulajdonnál felmerült a gyanú, hogy a tulajdonos, aki a Fenyves utcában van, nem is akkora területet birtokol, mint amekkora a tulajdonában van, hanem az önkormányzattól is még egy darab területet. GPS-el bemérték, kiderült, hogy valóban önkormányzati tulajdon, tehát vissza fogják szerezni, ami valószínűleg egyszerűbb lesz, mert nem kell megvásárolniuk, azonban a többi területet vissza akarják vásárolni. Azt szeretnék, ha 5,9 hektáros, egységes, Csepel által védett terület lenne, ennek megfelelően tudják elképzelni a domb jövőjét. Nagyon fontosnak tartja, hogy védett legyen, kerítéssel, kamerás rendszerrel, és élőerővel. Egyébként nem tudnak rendet tenni, ezt jól bizonyítják azok a köztéri cselekmények, amelyeket mindenki láthat. Megjegyzi, ahol megjelentek a rendőrök, ott rend van, mindenhol ezt a jelzést kapta, pl. az Árpád utcai, az Ady Endre úti és a Sétáló utcai lakótelepekről. Nem vitatja azt, hogy viszonylagos a rend, de csírájában megvan. Ez az észrevétel jött vissza a Hárosról, ahol sikerült több év után legalább egy utcában kiépíteni a közvilágítást. Eddig a sötétben botorkálva jutottak haza az emberek, és akinek nem volt szerencséje, azt még „fejbe is verték”. Folyamatosan lépnek előre a dolgokban, azonban ennyi idő alatt még nem tudtak minden problémát megoldani.

A Tamariska-domb témájára visszatérve közli, ki van jelölve a helye, és a jövője. Aki pedig butaságokat beszél a sajtóban a CSIPAK vagyonkezelő vállalattal kapcsolatosan, azt magyarázza meg az illető. Ezzel a témával nem tud mit kezdeni, ráadásul úgy, hogy a képviselő-testületi ülésen ott ül mindenki. Tudomása szerint, a Tamariska-dombot egységesen szavazták meg, talán egy tartózkodással.

Benedek⁷⁷ kérdésével kapcsolatban – miszerint miért vesznek fel jutalmat – közli, nyugodtan nézzenek bele a bérszámfejtésbe. Elmondhatják, hogy mennyi jutalmat vett a Polgármester, és az Alpolgármesterek. Nem csak ők, munkatársaik sem vettek fel jutalmat, amióta ő a Polgármester. Leszögezi, erre nem túl büszke, mert nagyon sokan nagyon sokat dolgoznak mind az intézményekben, mind pedig a Hivatalban, de jelenleg nem tudnak jutalmakat fizetni. Reméli, nem gondolják azt a megjelentek, hogy ha nem tudnak jutalmakat fizetni az embereknek, akkor bármelyik Alpolgármester jutalmat fog kapni, bár hozzáfűzi, az elmúlt időszakban ez volt a menő dolog. Azt is elmondta, megnézhetik, a fizetés tekintetében a legalacsonyabb fokozatú besorolásban van az Alpolgármesterekkel együtt. Kijelenti, az elmondottak miatt nem tudja értelmezni a jutalmazás kérdését. Ha az előző vezetés jutalmaira gondolt valaki, akkor tőlük kérdezzék meg, hogy mi volt az a feladat, amit elvégeztek, és amiért jutalmat vettek fel. Bejelenti, annyira feszes a helyzet, hogy az év végi jutalmakat is leállította, többek között azért, mert 149 kollegája, 1,372 milliárd forinttal van eladósodva (japán jen, svájci frank vagy euró alapú hitelt vettek fel), és szeretnének rajtuk segíteni. Lehetőség van arra, hogy a munkáltató, vagy a munkáltató helyébe lépő tulajdonos az intézmények tekintetében segítsen azoknak a családoknak, ahol végtörlesztéssel rendezni lehet a hitelt. 100 millió forintos alap létrehozását fogja javasolni a Testületnek. Azt látja reálisnak – mivel nagyon kötött lesz az alap –, hogy 52 dolgozó tud majd jelentkezni. Fejenként maximum 2 millió forinttal tudnak majd hozzájárulni, illetve 50%-kal, de az csak az 5 millió forint alattiaknál értelmezhető. Ha a végtörlesztés megtörténne, akkor az 1,372 millió forint helyett „csak” 989 millió forintot kellene visszafizetniük az érintetteknek. Ha lenne az Önkormányzatnak nagyobb tartaléka, akkor nagyobb és gálásabb alapot lehetne létrehozni. Most azonban már annak is örülni fog, ha 20-25 családon tudnak ilyen formában segíteni.

Közli, a kérdező arról is érdeklődik, hogyan állnak a nyomozások, hogyan áll az elszámoltatás ügye Csepelen, aki nagynak tartja a csendet, pedig állítása szerint, a Polgármester úr sokszor nyilatkozta, hogy számos feljelentést tett, még ellenzéki, illetve talán már Polgármestersége idején is. Ez az igazságérzetét zavarja a becsületes embereknek. Kifejti, egy helyen már gyanúsítás is megtörtént, az összes többi ügy pedig folyamatban van, vagy a Gazdasági Rendőrségen, vagy a Nyomozó Ügyészségen. Sőt, valamelyiket kiemelt ügyként kezelik a Központi Nyomozó Ügyészségen. Azt mondták, hogy az elszámoltatásnak három rétege van: politikai, erkölcsi, és ahol kell, ott van a büntetőjogi, munkajogi felelősség megállapítása, és annak a következményeinek elszívódása, illetve meghozatala. A politikai elszámoltatás megtörtént, hiszen akik ezt a helyzetet előállították, azokat elküldték a csepeliek. Az erkölcsi elszámoltatás a „Vörös Csepel” című könyvben van összegezve, amit Ábel Attila Alpolgármester úr szerkesztett. Kijelenti, személyesen, Polgármesterként vállalta a kiadói felelősséget, nem az Önkormányzatot nevezte meg. Ebben a könyvben minden ügy elolvasható, úgy gondolja, nagyon sok háztartásba már megérkezett, illetve minden családhoz el fogják juttatni. Ennek két oka van, egyrészt az, hogy a lakosok pontosan lássák, hogy mi a helyzet Csepelen, mi történt, mi történhetett, mindannyiuk életéről, pénzéről van szó a könyvben leírt esetekben. A másik okot felolvassa, mert azt tartja fontosabb üzenetnek:

„Minden politikusnak és minden közszereplőnek pedig éreznie, tudnia kell, hogy ez soha többé nem fordulhat elő büntetlenül.” Ez nagyon fontos erkölcsi része a dolognak, ennél többet ők már nem tudnak tenni, az ügy már nem náluk van. A sajtó eszközeikkel amennyire lehetett felgöngyölítették, összerakták a feljelentéseket, amelyek nem lettek elutasítva, tehát minden egyes nyomozás elindult. Úgy gondolja, hogy az Országban nem egyedülállóak ezek az esetek, eléggé leterhelt a Hatóság. Összegyűjtötték egy kötetben, és közzé fogják tenni a dokumentumokat. Leszögezi, sok mindent, az igazi lényegét, a fogantatást, azonban nem tudják közzétenni. A megjelentek közül nagyon sokan tudják, hogy a rendszerváltás környékén „hol szállt el a ló”, hol lett olyan a világ, hogy mindaz, ami le van írva a könyvben – „állatorvosi ló” Csepel, mert – sokkal több annál, mint ami az Ország többi részén van, bár ott is nagyon sok ilyen összefoglaló könyvet lehetne írni. Minden olyan esetben, ahol szükséges a fellebbezés, vagy a panasz benyújtása – ha lesz ilyen eset –, akkor meg fogják tenni. Kihangsúlyozza, ami részéről, részükről megtehető ezekben az ügyekben, megteszik. Véleménye szerint, nagyon egyedülálló, amit csináltak, hiszen ilyen jellegű könyv még nem jelent meg sehol. Kéri, ne gondolják azt, hogy ez egy egyszerű vagy édes teher rajtuk. Annak édes tehet, aki cinikusan veszi a világot. Annak, aki nem nagy terhet jelent. Azt gondolja, azért, ami le van írva a könyvbe, még fog „hideget-meleget” kapni. Kihangsúlyozza, számára egy fontos ebben a kérdésben, hogy erkölcsileg, jogilag és politikailag jól jöjjön ki ebből a dologból. Bevállalta a fentiekkel azzal, hogy a könyv

megjelent, Ábel Attilával, és mindazokkal együtt, akik a könyv megjelentetéséhez hozzájárultak. Nem egyszerű az említett dolgokat leírni, nagyon sok helyen nem tudják, nem akarják leírni. Mivel írásban több kérdést nem kapott, a szóbeli kérdéseket várja.

Németh Szilárd elmondja, a zeneiskolával kapcsolatban megkereste az igazgató asszony is, és dr. Szűcs Lajos tanár úr is, ma érkeztek meg a levelek. Sokkal többet tudott meg a történetről. Válaszolni fog a kérdésekre és konzultálni is fog velük. Tanár úrnak jelzi, hogy a januári találkozó nem késő. December 23-ig parlamenti nagyüzem van és nem 20 percet szeretne vele beszélni. Higgye el, azon van, hogy valamilyen normális megoldás szülessen.

Név nélküli hölgy felszólalásának nagy része a hangfelvételen nem érthető. Környezetvédelemmel kapcsolatos a felszólalása. (Jkv.író)

Megköszöni a Tamariska dombbal kapcsolatos intézkedéseket, nagyon hasznosnak tartja. Megköszöni az óvodákban, iskolákban folytatott környezetvédelmi oktatást. Hiányolja, hogy nem elérhetők naprakészen a környezetvédelmi jogszabályok a honlapon. Hol nézzenek utána pl. szmogriadó, avarégetési tilalom, hulladék elhelyezés, kisállattartás. Személyesen érintett, - nem hallható a felvételen – jkv.író, - de semmit nem tehet, mert a jogszabályban kutyánál kezdődik a kisállat. Úgy gondolja, a kerületben egy kis elmaradás van, ha az iskolák, óvodák élen járnak, kéri, hogy személyes példamutatással éljenek. Saját maga komposztál, nem éget, kéri az Önkormányzatot, a hivatalt, a vagyonkezelőt, hogy mutasson példát, a környezetvédelmi dolgokban járjanak elől.

Füleki Rudolf elmondja a művelődési házzal kapcsolatban, a szülők azon izgulnak, hogy az idejáromaradhatnak-e, erre kapott választ. Egy probléma van, hogy a jazz balett szerződése nincs aláírva, ez érdekli a szülőket. Továbbá az, hogy ez után kevesebbe, vagy többbe fog-e kerülni a tandíj a bérleti díjak esetleges változása miatt? Már régen is mondta, hogy nem helyes a művelődési házak ilyenfajta működtetése.

A zeneiskolával kapcsolatban elmondható, Csepelnek nincs két zeneiskolára pénze. Tudomása szerint az egyik alapítványi. Tehát az nem a kerület közvetlen finanszírozásába tartozó feladat. A másik egy olyan általános zenei képzés, ami egész kisgyerekkortól ad lehetőséget a zenetanulásra. Ahhoz, hogy felsőbb iskolába kerüljenek a zenetanulásban, azt az alapképzés határozza meg, hogy egy tehetséges gyereket érdemes ott tanítani, vagy nem. Bebizonyosodott, hogy a zeneiskola jó szakemberekkel dolgozott, mert Csepelről rengeteg gyerek került felsőbb zenei oktatásba. Egy hegedűn tanuló gyerekek többfélét be kell szerezni.

Németh Szilárd megjegyzi, ezeket ilyen mélyen, szakmailag az iskolában meg fogják tárgyalni. Azt látja, vannak egyéb típusú kérdések is. Ha 7 óra után itt maradnak a zeneiskolások, megbeszélhetik.

Füleki Rudolf egyetért a csatorna üggyel. Kétharmados többségű Kormány megtehetné, hogy a franciáktól visszaveszi a szerződést, vagy esetleg a fejlesztést és hozzájuk tartoznak, akik a hasznait szedik. Tudja, ez nem a FIDESZ kormányzása alatt történt meg, de talán vissza kellene nyúlni.

Németh Szilárd egyetért azzal, hogy a honlapon készíthetnének környezetvédelmi részt. A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium honlapján, az fvm.hu honlapon van egy komoly adatbázis, mert a Környezetvédelmi Államtitkárság ebben a minisztériumban szerepel. A szmogriadó a budapest.hu-n és a csepel.hu-n is elérhető. A szmogriadóval kapcsolatban szerintem 8-10 link is megjelent. Oda fognak figyelni. Abban is egyetért, hogy a saját háza táján is sepreghessen az Önkormányzat, ezért is csináltatta meg a belső kertet, ami kritikán aluli volt az Önkormányzatnál. Most úgy néz ki, mint akik figyelnek arra, hogy mi lesz a növényekkel. Tervezik, hogy egy zöld Önkormányzat programban fognak részt venni, amely az ún. zöld irodákat használja. Ezeknek az átállásoknak két nehézsége van. Az egyik az emberek felkészítése erre, a hozzáállásuk. A másik pedig, hogy nagyon komoly pénzt igényel. Pl. a környezetbarát papírokat nem lehet minden nyomtatón használni, tehát nem csak akarathány van ebben, hanem egyéb is.

Kéri Samu-Óvári Judit irodavezető asszonytól, hogy nézzék meg az állatok tartásával kapcsolatos rendeletet, hogy lehetőség szerint a görény, a mókus is bekerüljön ennek a hatálya alá. Az elképzelései ennél prózaibbak, pl. nehezen tudja megérteni azok a petshopok - szerencsére a válságnak ez egy jó mellékterméke, egyre kevesebb van belőlük -, ahol mérges kígyót, piranját, mérges pókokat lehet kapni, amelyeket később szabadon lehet engedni a lépcsőházban, a szemétdobóban. Az Árpád utcai szemétdobóból hoztak neki egyszer egy madár pókot ajándékba. Hogy van egy rendelet, az nem biztos, hogy megoldja ezeket a kérdéseket, de az is érdekes volt, amikor a kispesti lakótelepen egy 4 méteres pítont hagyta el az óvodába menő gyerekek sorát.

Folytathatnák a Dunából kifogott piranjával is. Ezek nem a rendelet hiánya miatt kerülnek oda, hanem néhányan ésszel, vagy lélekkel nem érik fel, mit kellene tenni.

Füleki úrnak jelzi, nem fog többé kerülni. Eddig sem írták alá gyorsan a szerződéseket. A szerződés már akkor létrejön, amikor megtörténik a csere. Akik használják a termeket, gondolja be is fizettek pénzt. Sok szerződést kell átnézniük, a szerződéseket átláthatóbbá, tisztábbá teszik, pl. a tornatermek bérlését a rendjét, az sem volt egyszerű, nehézségek voltak és lesznek is körülötte, de az már nem jellemző Csepelen, ami miatt a Mátyás Király Iskolában a nyomozás újból elindult. Az az eset volt, amikor zsebbe kapott mindenki minden pénzt. Szerinte ez nem működőképes, ezt rendbe kell tenni, mert az a zsebbe kapott pénz elvezetett a gyilkosságig. Akkor még nem, csak pár hónap múlva.

A zeneiskolával kapcsolatban úgy látja, nem az adja a lényegét, hogy ki a fenntartója, hanem hogy ott milyen szakmai munka folyik. Mindig is elismerte a Fasang Árpád Zeneiskolában lévő szakmai munkát. Nem ezzel van baj, nem ez a probléma. Nem csak a szakmai munkától lesznek tehetségesek gyerekek, akik főiskolára mehetnek majd, hanem önmagában tehetségesek már, akik oda bekerülnek, szorgalmasak, olyan családi háttérük van, ami ezt megengedi. Szerinte ezzel a kérdéssel nem kell foglalkozniuk, mert megy magától, ez nem iskola kérdése. Magyarországon nem iskolafüggő, hogy kiből mi lesz, hanem tanítófüggő, tanárfüggő, diákfüggő és szülőfüggő, nem azok a keretek, amelyek hagyományosan megvannak.

A csatornával kapcsolatos 2/3-os többségre vonatkozó megjegyzésre, elmondja, ezt könnyű mondani. Nézzék meg, mi zajlik Pécsen, ahol visszavették a vízközművet, több milliárdos pert indítottak egy bécsi választott bíróságra. Lehet puffogatni, lehet kampánybeszédet mondani, csak nem érdemes, mert annak nem lesz következménye. Felhívja a figyelmet, hogy a múlt héten vette vissza a BKSZT üzemeltetését a Fővárosi Önkormányzat a franciáktól. Fodor István, akinek elég jó neve van a szakmában, az elmúlt 13 hónapot ezzel töltötte. És ez a kérdés még mindig nem lesz megoldva, mert annak a létrehozása 65-20-15 %-os finanszírozással történt és ott még nem minden pénz került lehívásra. Akiktől visszavették, a következő időszakban el fogják intézni, hogy a pénzek ne üljenek le. Ebbe az irányba mennek, ha lehet akkor ezt vissza kell szerezni. Felteszi a kérdést, hogy miért kell visszaszerezni? Mert odaadták, akik meg lefölozték. 1994-1997 között Budapest teljes közművagyonát kiárusították. Azt mondták az ELMŰ-nél, hogy nem fogják kikapcsolni a szolgáltatást az Önkormányzat tulajdonában, ami jogtalanul van a birtokában. Ez pl. Münchenben nem fordulhatna elő, ahol hasonló a szolgáltatók, ott úgy működik, hogy az összes kandeláber, villanykörte, kanóc és minden az Önkormányzat tulajdonában maradt. Csak használhatja a szolgáltató, aki azért, amiért beszedi a szolgáltatási díjat, ami nagyon jó pénz, azért köteles az amortizációt visszapótolni és köteles fejleszteni a képviselő-testület és a polgármester döntése alapján. Egyetért abban, vissza kell szerezni, de ez nem megy egyik napról a másikra. A szerződések, melyekkel átadták ezeket, több száz oldalasak, a döntések következményeit, a pénzt, a résztvevőket összerakni nagyon nehéz lesz. Ezzel ellentétes szerződés a BKV, amely most padlón van. Kapott a BKV buszokkal kapcsolatban is kérdést, hogy miért ilyen rosszak, miért kell sokat várni, miért kellett az 52-esből 148-ast csinálni? Ezeket a lépéseket a BKV már kinyilvánította másfél évvel ezelőtt. Ez pl. a Nokiás dobozok következménye. A BKV-nál 27 szakszervezet van, 7 reprezentatív, 11 olyan szakszervezeti vezető, akik vezérigazgatói fizetést kapnak. Ennél a BKV-nál van a metrószerződés, de nincs a metróberuházásnak műszaki ellenőre, ez a beruházás 500 mFt felett van. A BKV úgy írta ki a pályázatot, hogy azt senki meg ne tudja nyerni.

Maár Katalin, a Csepeli Helytörténeti Gyűjtemény múzeológusa írásban benyújtotta a kérdéseit, de nem arra kapott választ és elhangzott velük kapcsolatban olyan információ, amely szerint téves. Amiről Polgármester úr beszélt, az nem váci anyag, hanem fóti anyag. Ez egy II. világháborús Weisz történeti gyári anyag bombázásokról, eredeti tervrajzokkal, fotókkal. Ezt nem Alpolgármester úrhoz vitték be, hanem hozzájuk a múzeumba, és ő írt a Polgármester úrnak levelet, melyben tájékoztatta arról, hogy ilyen esetek is előfordulnak Csepelen és hogy annak idején a felszámoló biztosok mennyire hanyagul végezték az értékek mentését. Továbbá nem 25 mFt-ot, hanem 20 mFt-ot kért a házaspár az anyagért és ezt megszerezték. A levelet azért írta a Polgármester úrnak, mert valamilyen segítséget várt, de nem kapott választ sem. Zémann István kollégájával megszerezték, fél éven keresztül folytattak tárgyalást a házaspárral, az összeget levitték 500 eFt-ra, de ez is óriási pénz, mivel a Helytörténeti Gyűjtemény ez évi költségvetése br. 325 eFt. Kollégájával együtt Csepelen találtak két szponzort, akik kifizették az összeget, így megszerezték az anyagot, melynek egy része penészes, fertőző, az egészségre veszélyes. Szeptemberben benyújtottak két pályázatot az NKO-hoz, az egyik az anyag restaurálás volt. Pont azon a napon nyertek, amikor a Képviselő-testület döntött a sorsukról, 2 mFt-ot nyertek a két pályázaton, a restaurálásra 1.200.000,- Ft-ot. De ezt az összeget valószínűleg vissza kell mondani, hiszen a Csepeli Művelődési Központ, amelyhez a múzeum tartozik, jogutód nélkül megszűnik. Ők is, akik pályáztak, el lettek bocsájtva. Az egyik oldalon

ott van az, hogy a két pályázat 2 mFt-jához nem kellett volna az Önkormányzatnak önerőt tenni, valamint és az 500.000,- Ft-os szponzori támogatás, továbbá két kollégája 4 órában, ő maga 8 órában dolgozik. A másik oldalon ott van az Önkormányzat. Elhangzott, hogy nagyon sokba kerülnek, a br. 325 eFt-ból lejön SZJA költség, a telefonköltség. Az a nettó összeg, amiből gyűjteményt gyarapíthatnak, kiállítást készíthetne, az kb. nettó 200 eFt, ebből csak faliújságszerű kiállítást lehet csinálni. Úgy érzi, akik meglátogatták, mosolygó arccal mentek el, az egyik látogató megjegyezte: nem 10 perces kiállítás. Szerinte nem látszik a kiállító termeken az, hogy milyen kevés pénzből hozták össze pár év alatt. Úgy gondolja, a kollégáival együtt nem végeztek annyira rossz szakmai munkát. A feltett kérdései arra vonatkoztak, mi lesz a múzeummal, mert január 1-től ott senki nem fog dolgozni? Nem szeretné ha elkallódnának az anyagok. Ugyan az megtörténhetne, mint a rendszerváltáskor, amikor a felszámoló biztosok miatt nem gondozta senki ezeket az anyagokat. Másik kérdése az volt, hogy megmarad-e a közgyűjteményi besorolás és megkérlik-e a múzeum működési engedélyének a módosítását, amit már tavaly december óta a fenntartó Önkormányzatnak a minisztérium felé jelezni kellett volna? Onnan várják a fenntartó nyilatkozatát, mert ha kapott volna választ, rögtön kiderül, hogy igazából mi a szándéka az Önkormányzatnak a múzeummal, mert lehet változtatni a besorolásokon. A közgyűjtemény az utolsó előtti kategória alulról. Elhangzott, hogy a volt II. Rákóczi F. Általános Iskolából múzeumba került egy anyag. Őket megkeresték azzal a kéréssel, hogy értéket szeretnének menteni, a bezárás után szeretnék jó helyen elhelyezni az anyagokat, melyeket örömmel befogadott. Készített listát, de hat bicikliről nem tud. Furcsa kis összemosás volt, mintha úgy fogalmazott polgármester úr, hogy ez a hat bicikli valami miatt eltűnt a listáról. De soha nem is látott hat biciklit, nem szereti, amikor összemosnak dolgokat, amelyek igazából nem is függnek azzal a munkával, amit ebben az ügyben elvégzett.

Németh Szilárd ő sem szereti, ha meghazudtolják és összemosnak bizonyos dolgokat. Elmondja, hat darab bicikli eltűnt az iskolából, nem találják. Nem mondta, hogy a múzeumba kerültek, azt sem tudta, hogy az iskolai anyagok odakerültek. Amikor az iskola bezárása és átalakítása megtörtént, az anyagokat át kellett volna adni leltár szerint, de nem a múzeumnak. Vannak szabályok, melyeket be kell tartani. Át kellett volna adni a könyvtárát is leltár szerint. A honlapon is látható, hogy szétdobálva, kupacokban álltak a könyvek. Nem mondta, hogy bűncselekmény történt, vagy hogy probléma van. Azt mondta, hogy nem azokat az embereket szeretné számon kérni, akik ebben a rendszerben dolgoztak, hanem a főnököket, akik ezt hagyták. Nagy szerencséje van a nyugdíjba vonult igazgatónak, mert különben elbocsájtotta volna ezért a viselkedésért. Mindenről fotót, felvételt készített, az iskola katasztrófális volt. A múzeumról és a zeneiskoláról is azt mondta, hogy az ott folyó munkát elismeri. Azzal nem tud mit kezdeni, hogy a CSMK és a zeneiskola ahhoz képest, ahogy működhetnek, nagyon drága, nehéz fenntartani. Párhuzamos működéseket és hiányokat lát, ezeket szeretné megszüntetni. Ezért nyit új kutatási területeket, témákat. Azt látja, hogy ebben a konstrukcióban, felállásban ez már nem folytatható. De minden olyan dolgot megőriznek, amit meg kell. Megkérdezi Maár Katalint, hogy ki bocsájtotta el, mert nem a Polgármester. Elmondja, ő azok között volt, azok között van, akiknek szeretne felajánlani új helyet.

Maár Katalin elmondja, múlt héten csütörtökön kapott értesítést.

Németh Szilárd megkérdezi, ki írta alá?

Fodor Tamás elmondja, Polgármester úr nem írt alá a kolléganőnek elbocsájtást. A Képviselő-testület 2011. november 21-én döntött a CSMK jogutód nélküli megszűnéséről, a határozat szerint az Önkormányzatnak nem áll módjában felajánlani a CSMK dolgozóinak álláslehetőséget. Az ágazatától azt az utasítást kapta, hogy 30 nappal a felszámolásuk előtt a jogszabályi előírásnak megfelelően erről tájékoztassa a kollégákat, ezt kapták meg írásban december 1-én, mint ahogy ő is megkapta a fenntartótól.

Németh Szilárd megjegyzi, tehát felmondó levél nincs.

Németh Szilárd elmondja, a közalkalmazotti állás szűnik meg, maga a státusz. De mivel a feladat megy tovább és meg fogják oldani a feladat továbbvitelét, ezért más állást megkaphat. Ennek a jogi tartalmát nem vizsgálja, de a hölgy nincs elbocsátva. Megszűnik a státusz hely, a közalkalmazotti hely, mert ezt a közalkalmazotti rendszert teljes egészében át fogják alakítani. Maár Katalin első kérdésére is elmondta, hogy tovább fog menni a gyűjtemény, de nem ebben a formában és nem biztos, hogy ezen a helyen. A gyűjteménynek meg kell találni a helyét, sokkal jobban meg kell erősíteni. Azok a szerszámok, lehetőségek, amelyek még megvannak a Csepel Művekben, meg kell szerezni.

Véleménye szerint annak a Csepelnek, amely a legnagyobb gyárral rendelkezett, néhány évvel ezelőtt még a legtöbb ember dolgozott itt Közép-Európában, annak ilyen amatőr gyűjteményt fenntartani ilyen körülmények között, véleménye szerint szegény. Ezt fél, egy év alatt nem tudja megváltoztatni, nincs abban a helyzetben az Önkormányzat. Ugyan olyan projektet kell erre készíteni, mint amelyet elkészítettek a Tamariska dombra, az uszoda megvalósítására, az Akácfa utcánál az kiserdő átalakítására. Addig, amíg csak egy egyszerű őrzés-védelemről van szó, egy egyszerű amatőr munkáról, addig ezt finanszírozhatatlannak látja, csak azért, mert ez így néhány embernek kényelmes. Ezért a döntésért a felelősséget is vállalja minden szinten.

Káli-Fonyódi Fruzsina elmondja, Polgármester úr is megünnepelte tavaly, hogy Prima Primissima Junior díjas lett, mint oboás, illetve jelenleg a Zeneakadémián végzi a doktor iskolát több más csepeli barátjával együtt, akik mind a hagyományos zeneiskolából kerültek ki, a mai napig büszkék erre. Együtt fogják ünnepelni a 70. éves születésnapját, ezért azt gondolja, Polgármester úr komolyan veszi a szavait. Kéri, ha finanszírozási okai vannak, hogy a zeneiskolát bármilyen formában átváltoztassák, akkor elsősorban az Igazgatónőt kérdezze meg, mit lehet ilyen helyzetben csinálni. Ő biztosan fog tudni ebben segíteni. Kiáll a tanári gárda mellett is, nagy múltú zenekarokban játszik velük együtt, világszerte elviszik a zeneiskola híret. Hangsúlyozza, ez a hagyomány bevált, ahogy a zeneiskola működik és ahogy a tanárok tanítanak. Kéri, Polgármester úr az Igazgatónőnek, a tanároknak mondja el, milyen pénzügyi problémák vannak. Azt látta, hogy a gyerekek most vannak olyan körülmények között, hogy öröm bemenni. A zeneiskola ez évben sok országos díjat hozott, nem véletlen, hogy tele van az iskola, telt házzal működik.

Németh Szilárd elmondja, ismeri a hölgyet, azt is tudja, hogy odajárt az iskolába, tiszteletre méltónak tartja, hogy így felszólalt az iskola mellett. Figyelembe fogja venni, amit mondott.

Név nélküli férfi elmondja, azért jött, hogy igazságtalan vád ne érje a Polgármestert és a testületet. Maár Katalin ügyében elmondja, sokat segített a Helytörténeti Gyűjteménynek, vannak barátai, akikkel a Darabantnál régi, háború előtti, Weisz Manfréd körüli varrógépet szereztek. Elmondja, nincs minden rendben a Weisz Manfréd örökösei által összehozott munkásmozgalmi és egyéb régi dolgok körül, mert tudja, hogy a fele eltűnt. A MEASZ-ba jár, ott is akartak kiállítást csinálni, de nem sikerült. Javasolja, hogy Polgármester úr dr. Bolla Dezsőt kérdezze meg ebben az ügyben. Ő a semmiből csinálta és a Maár Katalin becsülettel folytatta. Nézzék meg Erzsébeten, ahol külön épületben van. Javasolja, a Szent Imre téren a volt MSZMP székházat, mert üresen áll. Jónak tartja az új elképzeléseket, az új embereket, de ötvözni kellene az egészet, nem kellene a fürdővízzel a babát is kiönteni.

Sajnálja, hogy Tenk képviselő úr nincs itt, a hölgy hozzászólását helytállónak tartja. Elmondja, évek óta ott áll a kijelző készülék a Szent Imre téren. Nem törődnek vele. Megkérdezi, hogy tudták megállapítani, hogy Magyarországon Csepel az egyik legszennyezettebb terület? Az Üllői út és a körút sarkán van kijelző, azoknak van pénze erre? A régi képviselő uraktól kérdezi, hová került a pénz, miért áll üresen a kórház területén a szondaállomás?

Elmondja, egy éve kérte, semmi nem történt az 59-es és 59/a buszokkal kapcsolatban, amelyeket egyszerűen elloptak tőlük, amely helyi járat volt. Idős, beteg ember és sokszor fél órát áll a megállóban, mire jön a 35-ös, 36-os, melyeknek óriási az útvonala.

Németh Szilárd köszöni az intelmet, többször meg is fogadta már, ha lehet, nem önti ki a babát a fürdővízzel, csak akkor, ha új vizet kell hozni, addig ki kell tenni a babát.

Elmondja, Bolla Dezsővel tartja a kapcsolatot, az ő előterjesztésében lett díszpolgár egy hónapja, figyel arra, hogy mit mond. Amikor iskolaigazgató volt, akkor is figyelt rá, bár úgy tudták, hogy nem állnak egy oldalon, de az nem számít, ki hol áll politikailag, az számít, hogy ki mit képvisel, és ki mit szeretne Csepelen. Megfogadta, hogy megcsinálják a világ első Görgey Artúr iskoláját és megcsinálták.

Elmondja, a Szent István úton van egy nem kijelzős mérőkészülék, úgy tudja, ez a legmodernebb Budapesten. Ezért is van, hogy nagyon pontos eredményeket mérnek azon a részen, ahol nincs olyan erős széljárás. Többek közt, ezért van Csepel a legszennyezettebbek között. Egyetért azzal, hogy jó lenne, ha a lakosok tudnák. Most írtak ebben az ügyben, éppen a szmoggal kapcsolatban kérte a Környezetvédelmi Államtitkárságot, illetve a Főfelügyelőséget arra, hogy ne szokások alapján, szívésségből küldjenek lejárt adatokat, hanem friss adatokat szeretnének látni. Az is a kérések között szerepelt, hogy ennek a finanszírozását is vállalja az Önkormányzat, hogy ezt meg tudják jeleníteni Csepel lakosságának, hogy a szennyezettségről első kézből kapjanak értesítést. Az lenne jó inkább,

ha ezt a szennyezést meg lehetne előzni. A szennyezéshez a BKV lerobbant buszai nagymértékben hozzájárulnak.

Azt nem tudja mondani, hogy el tudják intézni, hogy a rövidebb járatok visszakерüljenek. Amikor a BKV másfél évvel ezelőtt elszánta magát erre a lépésre, akkor olyan költségkímélő döntéseket hozott, ami kiiktatta a rövidebb járatokat, ezért vesztette el Csepel az 52-est, ezért lett átalakítva a 48-as, ezért vesztették el az 59/a-t. Jól látják, hosszabb út, hosszabb menetidő, sokkal több megállás, több probléma jöhet létre. Nem csak az gond, hogy nagy távolságra vannak egymástól időben, hanem látott olyat, hogy három 148-as jött egymás után két percen belül. Jól látják, ez nem egy logisztikai szervezésen múlik, hanem olyan hosszú az útvonal, annyira tele van megállókkal, hogy magában a rendszerben van a hiba. Egy évvel ezelőtt is ezt a kérést eljuttatta a BKV vezetőihez, most is el fogja. Nem tudja elképzelni azt, hogy erre érdemben tudnának reagálni, hogy az egyik buszt visszaállítanák.

Név nélküli férfi azt hallották Polgármester úrtól a zeneiskolával kapcsolatban, hogy van egy A terv, de utalt arra is, hogy létezik egy B is. Erre a B tervre vonatkozik a kérdése, ha nem összevonás lesz, akkor mi? Polgármester úr meghívta őket brainstorming-ra. Ha jól érti, 100 mFt fog visszakерülni hitelre az önkormányzati dolgozóknak, ha ezt leosztja, fejenként ez 2 mFt. A 700 gyerek költség fejenként 120 eFt. Amíg egy dolgozóra 2 mFt jut, addig a gyerekekre nem jut 120 eFt. Még ha kifizetnék a hiányzó 80 mFt-ot, akkor egyrészt megmaradna a 700 gyerek és minden képviselő hazavihetne 400 eFt-ot. Tehát minden képviselő több pénzt vihetne haza, mint amit a gyerekek kaptak. A gyerekek a tehetségükért kapják a pénzt, eladósodni az nem tehetség, inkább tehetségtelenség. Tehát a tehetségtelenségre adnak 400 eFt-ot, a tehetségre nem adnak 120 eFt-ot. Nagyon értékeli a törekvéseket és összességében nagyon meggyőző volt a hallott előadás, de számára mégis valahogy logikailag hibádzik.

Németh Szilárd elmondja, nehéz abban a közegben párbeszédet tartani, ahol őv alatti ütések kap az ember. Megkérdezi, milyen 400 eFt-ot tesznek el a képviselők? Ne mondjon ilyet, nem értette a számolást. Itt egy képviselő nem tesz el 400 eFt-ot, itt munkatársokról, tanárokról, tanítókról, óvónőkről és a Polgármesteri Hivatal munkatársairól van szó. Az általa benyújtott javaslatban a következő mondat szerepel: „A kedvezményes munkahelyi kölcsönből a polgármester, az alpolgármesterek, a kabinet tagja, a jegyző és az aljegyző nem kaphatnak.” Kéri, ne képviselőzzön, mert ez nem igaz. Itt azokról az emberekről van szó, akik a hátukon viszik a kerületet, olyan helyzetbe kerültek a gazdaság és egy-két manipulátor miatt, amivel nem tudják rendezni az adósságukat. Mivel van rá törvényi lehetőség, hogy ezt meg lehessen tenni, ezért az Önkormányzatnak azt javasolja, hozzon létre egy alapot, és segítse a munkatársakat. Ennek semmi köze a Fasang iskolához, nem az iskolából jön létre az alap. Munkáltatóként ez a segítség a kötelessége.

Elmondja, a B változat szerint leülnek a Fővárossal, megkérdezik, hogy ezt a nem települési önkormányzati feladatot, a zeneiskolai oktatást átvesszi-e és milyen körülmények között. Meghallgatja a jelenlévők javaslatait és ha lesz C változat, azt is hozzáteszik. A C változat, hogy maradjon minden úgy, ahogy volt, ezt megérti és elfogadja, hogy ezt képviselik, de fogadják el, hogy van A és B változat is. Mindegyiknek megvan a jogosultsága, nem csak pénzügyi - fiskális szempontból -, de megalapozható szakmai szempontból és erkölcsileg is. Erről meg van győződve. Továbbá azt is mondta, hogy a döntéseiről, szavaiért vállalja a felelősséget minden szinten, mindig ezt tette, ezután is ezt fogja tenni.

Katona Csaba a Csepel FC (Csepeli Futball Club) ügyvezetője elhangzott, hogy a politikai hovatartozást bizonyos esetben félre tudják tenni, ami öröndetes. Kérdése, hogy nem gondolja-e azt, hogy érdemes lenne-e a csepeli sporttelep ügyében is ezt félretenni, mert a hatalmi, a politikai harcoknak a sportolók, a gyerekek, a szülők és akik próbálják előrébb vinni a csepeli sportot, isszák meg a levét. Katasztrofális körülmények vannak, nincs fűtés, meleg víz.

Németh Szilárd elmondja, ez a fiatalember annak a fiatalembernek az alkalmazottja, aki itt ül az asztal szélén.

Katona Csaba megjegyzi, senkinek nem az alkalmazottja.

Németh Szilárd elmondja, ez a helyzet. Megkérdezi, talán ő intézte el, hogy ne legyen fűtés? Ő adta el a Csepel SC-t, ő juttatta el az offshore cégnek? Elmondja, a Csepel SC-ben az apja, meg nagyon sokuknak az apja, vagy saját maga csinált pályát, kerítést és most olyan cég tulajdonában van, amely offshore háttérrel rendelkezik és annyi volt az eddigi összes tevékenysége, hogy felvett az ingatlanokra 8 millió eurót 2008-ban. Ez a cég nem fizeti a számlákat, övé a tulajdon. Megkérdezi,

kinek kellene a számlákat fizetni? Az Önkormányzatnak a területbe egyetlen egy beleszólása nincs, kizavartak mindenkit a kuratóriumból, mindenhonnan. Az Önkormányzatnak a lakosság pénzét kellene átadni a cégnek, 20 milliót, 60 milliót, 40 milliót. Érti a fiatalembert, hogy érezte, keményebb világ lesz, meg hogy szembe kell helyezkednie néhány emberrel, de rosszkor jött. Ha eljön ilyen helyre, kéri készüljön fel rendesen, mert eléggé benne van ebben a kérdésben, elég sok mindent megtett. A Csepel FC egy magáncég, amelyik futballozik is, meg nem is, és különösebben nem érdekli ebben a kérdésben. Világossá tette mindenki előtt, ha az Önkormányzatnak megvan a tulajdon, az Önkormányzat dönt, akkor az Önkormányzat olyan helyzetbe van, hogy ezt a tulajdont üzemeltetni fogja szakosztályokkal.

Blaskópéné érdeklődik, hogy a Radnóti Nyugdíjas Klubbal és az egész épülettel mi lesz? Ők elég régóta működnek, nem tudja, mit mondjon jövő héten a társaságnak.

Németh Szilárd elmondja, a Radnóti Nyugdíjas Klub megmarad, az elkövetkezendőkben is hasonló feltételekkel fogja a Radnóti termét használni, mint eddig.

Bejelenti, a víztornyánál található volt MDF székház, amelyik mögött már nincs párt, és semmi, de még mindig az MDF kezében, étteremként és kocsmaként működik. Megjegyzi, az elődei hozzájárultak ahhoz, hogy egy politikai szervezet birtokába juttatott ingyenes ingatlan, aminek se tagsága, se politikai befolyása nincs, minden választáson kiestek, továbbra is használhatják az ingatlant saját bizniszre. Olyan szerződése van a volt MDF-nek azt használó, egyébként tisztességes vállalkozókkal, hogy nincs benne a szerződésben, a vállalkozók mennyi bérleti díjat fizetnek. Az van benne, hogy az egyes rendezvényeket szponzorálják. Kezdeményezte a Fővárosi Önkormányzatban - mert közös csepeli-fővárosi tulajdonon van -, hogy vegyék vissza és nyugdíjas székházat szeretne létrehozni Csepelen. Olyan nyugdíjas központot, attól függetlenül, hogy alakul a Radnótinak, vagy bárminek a sorsa, a csepeli szervezett nyugdíjasok, akik különböző klubokat tartanak fent, azok méltó körülmények között tarthassanak klubéletet. Ezt végig fogja vinni, de nem egyszerű, mert nem tud bemenni, azt mondták, nem mennek ki. A jogos tulajdon képviselője, a Polgármester és a Főpolgármester felszólítja őket, hogy vége, és nincs vége. Megismétli, fővárosi és csepeli önkormányzati tulajdon ez is. Kéri, nyugtassa meg a klubtagokat.

Név nélküli hölgy meghívja Polgármester urat a Királyerdei Művelődési Házban működő nyugdíjas klubnapra. Megkérdezi, terveik szerint januárban jöhetnek-e, mit mondhat az ő nyugdíjasainak, folytathatják-e?

Németh Szilárd kéri, mondja meg nekik ugyanezt. Megerősíti, meg fognak maradni a nyugdíjas klubok, olyan körülmények között fognak üzemelni, mint eddig. B verzióként azt mondta, hogy csinálnak egy nyugdíjas központot, ahol a kulcs a nyugdíjasoknál lesz, ahol nem kell arra várni, hogy valaki kinyit, hogy valaki rendbe tesz, hogy valaki megszervez valamit, hanem ők maguk ezt megtehetik. Főpolgármester úrral közösen erre szánják azt a székházat, amit a volt MDF használ.

Ekkert Lajos, Szent István úti lakos az első kérdése nem kerületi, de esetleg Polgármester úr közbenjárhatna. Épül a gerincút, mint a Luca széke, azt látják, hogy érdemi tevékenység nem folyik, amely úgy épült, hogy a szintbeli vasúti átjáró megmarad. Ennek következtében az M0-ás felé közlekedő forgalom ideterelődik, az 1-es vonat áthaladásakor a meglévő gépkocsisor nem 4 km, hanem 8 km hosszú lesz. Úgy tudja, ezzel semmit nem lehet kezdeni, mert a Kikötőt a vasúttól elzárni nem lehet, a gerincút olyan amilyen, minden marad úgy, hogy torlódnak a járművek, Csepel lesz a legszenyezettebb terület, amin nem is csodálkozik.

További kérése, CSEVAK sarkán épült egy forgalomirányító lámpa, ugyan akkor a sokkal nagyobb forgalommal rendelkező Kassay-Széchenyi sarkon nincs, csak stop tábla. Ez az a sarok, ahol az autóbusz a kertben is volt, nagyon veszélyes kereszteződés, kellene oda valamit csinálni.

Elmondja, a lánya is a Fasang iskolába jár, ezzel kapcsolatban lenne egy D verziója. Polgármester úr mondta, hogy évente 120 mFt-ba kerül az iskola. Ha ezt olcsóbban ki lehet hozni, akkor eddig pazaroltak. Ha pazaroltak, meg kell őket büntetni, ha nem pazaroltak, hanem ennyibe kerül az iskola, akkor meg kell őket tartani. De az, hogy nem önkormányzati feladat a zeneoktatás, ezt kétkedve fogadja, mert sok vidéki városban van zeneiskola és ott az önkormányzat tartja fenn. Ő maga is egy kisváros zeneiskolájában tanult, akkor még a tanácshoz tartozott. Az alapítványi iskola az alapítványé, a zeneiskola a csepelieké, szeretnék megtartani.

Németh Szilárd elmondja, úgy gondolkodik az ember, hogy egy iskolának a szellemisége a városé. A zeneiskolákat a megyei jogú városoknak, a megyéknek és a fővárosnak kötelezettsége fenntartani a

jelenlegi önkormányzati törvény alapján és a készülő önkormányzati törvény alapján is. Úgy érzi, az Egressy is ehhez a kerülethez kötődik, azt kéri, ne szembenállást mutassanak, hanem csak a saját magukéről beszéljenek. Az nem jó, ha iskolák egymással szemben állnak. Véleménye szerint a D változat, amit javasolt a C változattal egyenlő, csak metodikájában más, köszöni a javaslatot, megnézi, de nem így érti a pazarlást.

Egyetért azzal, hogy a jelzőlámpának a Kassay-Széchenyi sarkon lenne a helye, de a Fővárosi Önkormányzat és a BKV nem ért ezzel egyet hosszú ideje. Azt gondolja, hogy amikor a Katona-Kassay mellett döntöttek, azok az iskola közelsége miatt tették. Szerinte, valóban megoldható lenne a forgalom lámpa nélkül is, nem is lehetett észrevenni, hogy baj van, amikor egy hétig nincs lámpa. Úgy lett megoldva a forgalomba helyezés, hogy arra a riasztórendszerre nem lett rákötve, amelyik jelzi, ha probléma van a lámpánál. Egy hét után Vitézy Dávidot hívta fel, aki elmondta, hogy nem volt a rendszerbe bekötve, amelyet azóta bekötöttek. Úgy gondolja, valóban veszélyes a Kassay-Széchenyi sarok, de kellő odafigyeléssel, önuralommal nem kellene, hogy veszélyes legyen. Az említett buszbaleset is furcsa volt, de még furcsább volt a Lamborghini, amelyik vezetője úgy gondolta, hogy a Széchenyi úton 221 km/h sebességgel lehet közlekedni. Innen kiindulva mindegy, hogy van lámpa, vagy nincs. Így van ez, ha a kocsimba érkezők rögtön a kocsmá előtt parkolnak le. Azt nem tudja, hogy mit isznak, de ez problémát okoz. Az is problémát okoz, mellyel kapcsolatban kérte a CSEVAK-ot, hogy avatkozzanak be, hogy nem lehet kilátni balra, ha jönnek a Kassayra, mennének Királymajor felé, mert kinőtt a gaz. Azt a tulajdonosnak kellene rendbe raknia, ahová ha becsöngetnek, elküld mindenkit. Ott van már figyelmeztető rázó sárga csík, jól elhelyezett stop tábla is, előjelző tábla is van. Kéri a rendőr és a közterületi kollégákat, hogy ezt a területet fokozottan ellenőrizzék, a CSEVAK járjon el a gaz miatt.

Németh Szilárd a Gerincúttal kapcsolatban egyetért azzal a megfogalmazással, hogy ez úgy készül, mint a „Luca széke”. Megjegyzi, bár a Luca széke jobb, mert arra legalább fel lehet állni, ki lehet róla tekinteni, míg a Gerincútnál nem lehet látni semmit. A bejárata, a kijárata, az útvonala olyan amilyen... Vélelmezi, hogy műszaki megoldásokat keresnek egy sor dologra, mert pl. a MAHART, valamint az összes szállítmányozási cég az átjárót kifogásolta, ugyanis csak bizonyos időszakokban lehet átjárni. Megjegyzi, de ez a megoldás nem csak őket fogja akadályozni. A nagy forgalmú időszakokban nem lesz vasúti közlekedés, tehát akkor nem lehet szállítani, ami egy olyan országban, ahol a GDP-t kellene emelni, óriási problémát jelent. A megoldást az jelentené, ha itt szinttelőrással kialakított átjáró épülne, de az 1,3 milliárd Ft-ba kerül. A kérdés, az, hogy ezt ki fizeti ki. Megjegyzi, ezt az utépítést az EU finanszírozza, ezért bármilyen műszaki módosításhoz az EU engedélye szükséges. Hangsúlyozza, immár negyedszer tölték el a Gerincút megépítésének határidejét, ami vélhetően azt jelenti, hogy az EU semmihez sem fog hozzájárulni. Nem fogja őket érdekelni, hogy ez itt milyen problémát okoz, ugyanis azt nem Brüsszelnél kellene látni, hogy ez az átjáró itt milyen problémát okoz. Azt sem onnan kellene látni, hogy ez az út kettévág egy óvodát és azt sem, hogy ez az út olyan útkereszteződést eredményez, mint ami a Betű utcánál épült... Megjegyzi, ezeket a problémákat innen kellett volna látni. Hozzáteszi, mire ők ideérkeztek, az építkezés már megkezdődött. Elmondja, hogy amikor ő lett a Polgármester, szinte napi szinten járt az épülő Gerincút valamely részén, de már semmit nem tudtak tenni, hiszen már nem volt ráhatásuk az eseményekre. Megjegyzi, de nem is egy politikusnak kell megmondania a mérnöknek, hogy hogyan kellene megépíteni jól az utat. Hozzáteszi, nagy baj lenne, ha így kellene működnie a dolgoknak, de sajnos korábban így működött és így került kijelölésre ennek az útnak a nyomvonala - minden józan megfontolással ellentétben -. Megjegyzi, Brüsszelben az nem kérdezik meg, hogy itt ez így jó lesz-e, mert feltételezik, hogy jó lesz, ha már ennyi pénzt, energiát, időt áldoznak erre a feladatra. Hangsúlyozza, az már mindenki számára borítékolható, hogy a megépülő Gerincúton sok gond lesz a közlekedéssel - függetlenül attól, hogy ki mit hisz a világról, hogy ki melyik párthoz tartozik -. Botrányosnak tartja, hogy pl. a Karácsony Sándor utcánál nem lehet jobbra elfordulni. Közli, ő azon lesz, hogy a Gerincút ügyét megoldják.

.....(?) Ferenc a Bagoly utcából megkérdezi, hogy Zupkó János képviselő-e még, ugyanis kb. egy éve megbeszélték, hogy majd visszahívja őt ebben az ügyben, de ez nem történt meg. Elmondja, hogy a **Bagoly** utcában előbb megépítették a **járdát**, majd utána az utat. A probléma ott van, hogy az utat magasabbra építették, mint a járdát. Ő akkor szólt a mérnöknek, hogy majd ő színtez, de azt a választ kapta, hogy ne szóljon bele, majd ő megcsinálja. Végül úgy épült meg az út, hogy a házak előtt, a járdán áll a víz. Elmondja, hogy a hölgy, aki kint járt a CSEVAK-ból azt mondta, a főnöke (nem a jelenlegi vezető) kiküldte, hogy akkor is át kell venni. Megjegyzi, az, hogy ez így nem jó, senkit sem érdekelt. Kéri, hogy legalább a vízelvezetést oldják meg.

Németh Szilárd kéri a CSEVAK Zrt. jelenlegi vezetőjét, hogy menjenek ki a Bagoly utcába és nézzék meg, mit tudnak tenni.

Dr. Szűcs Lajos (zenetanár) előre bocsátja, véleménye szerint a Polgármester és a jelenlegi Képviselő-testület abszolút jó irányban halad azon az úton, hogy megváltoztassa a dolgokat Csepelen. Hozzáteszi, meggyőződése az, hogy a döntéseik mögött igen komoly gondolkodás áll és ezt előre bocsátva elmondja, elsőként az a gondolata támadt, hogy itt, az Európai Unióban élnek, az EU pedig azt tűzte a zászlajára, hogy az egyes népek, az egyes helyi közösségek kultúráit megőrzi. Közli, nem kétli, hogy az Önkormányzat ugyanezt teszi és megpróbálja Csepelnek azokat az értékeit átmenteni, amelyek megmaradtak, amelyeknek jövője van.

Elmondja, ő 10 éve van Csepelen és már néhány éve a Fasang Árpád Zeneiskolában is tanít, ahol egy olyan közösségbe került, ami számára kellemes, azonban itt más kérdésről van szó, nem az a kérdés, hogy ő jól érzi-e valahol magát, vagy nem. Véleménye szerint az a lényeg, hogy itt, Csepelen az állami zeneoktatás 70 éves és ez alatt a 70 év alatt több ezer, akár több tízezer embert érintett a Zeneiskola jótékony hatása.

Jelzi, ő is opponálni kíván az elhangzottakkal kapcsolatban, mert véleménye szerint igenis, az alma materekhez, az egyes iskolák kifejlődött tradícióihoz ragaszkodniuk kell, mint ahogy az sem mindegy, hogy van-e Zeneakadémia, van-e ELTE, stb.. Véleménye szerint ezek a helyi, rendkívül erős tradícióval rendelkező közösségek igenis, megtartó erőt jelentenek. A jelenleg ide járó gyerekek közül sokuknak a szülei is ide jártak. Az intézménynek fantasztikusan jó híre van, rengeteg vitathatatlan eredménye van, mert egy olyan értéket képvisel, amely véleménye szerint nem hogy a megszüntetésre, hanem önkormányzati dicsőre méltó, valamint arra, hogy az Önkormányzat mindent megtegyen ezért, hogy mellé álljon, mert erre szükség van.

Megjegyzí, ugyanakkor tíz éve itt van a kerületben az Egressy és ő, személy szerint is azt mondja - és ez nem demagógia -, nagyon örül annak, hogy itt vannak. Megjegyzí, fejlődjenek, de egymás mellett! Véleménye szerint erkölcsileg teljességgel lehetetlen úgy összevonni két nagyon értékes intézményt úgy, hogy közben az egyik megszűnik. Közli, ő nem hiszi, hogy az Önkormányzat képviselői ezt valaha is meg tudnák magyarázni azoknak a szülőknek, azoknak a gyerekeknek - több ezer gyereknek - és azoknak a pedagógusoknak, akik ebbe az intézménybe az életüket adták és rendkívüli eredményeket értek el (ez ma is egy jól prosperáló, nagyon jó cég). Kijelenti, ő ezt fizikailag képtelenségnek tartja, hiszen soha nem értenék meg, hogy miért „bünteti” őket az Önkormányzat azzal, hogy eltünteti őket a Föld színéről a nevével, a tanári karával és a jövőjével együtt, ami esetleg még rá vár. Kijelenti, ez méltatlan az Önkormányzathoz, méltatlan az Európai Unióhoz és méltatlan Magyarországhoz. Megjegyzí, a magyarországi törvénykezés most a közoktatási törvény megreformálásánál tart és szikla szilárd meggyőződése, hogy a Kormány helyesen teszi, hogy az iskolákat, egyáltalán a közoktatást a védőszárnyai alá veszi, és azt mondja, hogy itt nem lehet (?) többet. Egyenlő esély, egyenlő színvonal.

Megjegyzí, elnézést kér e jelenlévő igazgató úrtól (Egressy), mert ez nem neki szól, de véleménye szerint egy alapítvány soha nem lehet olyan biztos alap egy iskolának, mint egy Állam. Az Államról elmondja, ő is magyar állampolgár és ő megbízik a Magyar Államban. Hozzáteszi, de egy alapítványban nem biztos, hogy megbízik, mert azt gondolja, hogy ma van, holnap lehet, hogy megszűnik, bár jelen esetben kívánja, hogy „adja Isten, hogy százezer évig éljen”. Véleménye szerint egymás mellett kell élniük. Kommunikálniuk kell, egymást tisztelni, szeretni, megbecsülni kell, de egyik intézmény sem szűnhet meg, mert ha megszűnik, akkor annak olyan mérhetetlen ódiuma van, amit véleménye szerint senki nem vállalhat fel.

..... (?) jelzi, még mindig nem kapott választ arra, hogy itt a **művelődési ház** működni fog-e tovább. Hozzáteszi, azt hallották, hogy mindenki megkapta a felmondását. Elmondja, nagyon sok gyerek, nagyon sok nyugdíjas jár ide (Királyerdei Művelődési Ház), rengeteg rendezvény van, gyakorlatilag egy-egy előadásra 2-3 héttel előbb már nem lehet jegyet kapni. Megjegyzí, ő azt nem érti, hogy ez egy intézménynek nevezett művelődési ház, ezért véleménye szerint ennek nem igazán kellene profitot termelő Kft.-nek, vagy bárminek lennie. Hozzáteszi, ő úgy érzi, hogy az Önkormányzatnak mögötte kellene állnia, és ha valamilyen szintű veszteséget is termel, azt igenis be kellene vállalni, mert a közművelődés egy olyan dolgot képvisel, amit egy magáncég nem tud bevállalni. Közli, még mindig nem tudja, hogy január 2-án ők tudnak-e majd ide jönni edzésre, vagy nem.

Németh Szilárd emlékeztet, most mondja el negyedszer, hogy fog működni - megjegyzí, bár nem tudja, hogy a kérdező, illetve a gyermeke milyen edzésre jár -. Leszögezi, a ház nem kerül lebontásra, nem lesz a helyén se lakópark, se bevásárlóközpont. Arról van szó, hogy átalakítják az üzemeltetés

rendszerét, aminek része az is, hogy a humán erőforrással megpróbálnak úgy gazdálkodni, hogy az hosszútávon fenntartható legyen. Megjegyzi, ő elhiszi, hogy nem hisznek neki, sőt, el is fogadja, hiszen folyamatosan átvették őket, mert állandóan azt hallották, hogy ezt nem csinálják, azt nem csinálják, pl. hogy nem lesz a Duna-parton lakópark, de végül majdnem lett, ha nem sikerült volna közös erővel megakadályozni, stb., tehát ő ezt megérti. Emlékeztet, ő egy évvel ez előtt is azt kérte, hogy kapjon egy kis bizalmat az itt élőtől. Megjegyzi, ő nem szolgált rá arra, hogy negyedszer is el kelljen mondania ugyanazt, amit már elmondott.

..... (?) szerint írásos tájékoztató kellett volna, mert ő megkérdezte az edzőtől, hogy mi lesz, de nem tudott válaszolni.

Németh Szilárd megjegyzi, az edző nem kereste meg őt, hanem meghallgatta azokat a dolgozókat, akiket ő szintén megért, hogy panaszáradattal vannak, mert elveszítik a munkahelyüket. Elmondja, az elmúlt héten - amikor a Fazekas miniszter úrral találkoztak - itt azzal fogadták őt, hogy „tényleg lebontják az épületet és eladják”? Kijelenti, ő ilyet nem mondott, ilyen nincs a határozatban. Sok mindent ki lehet belőle olvasni, illetve sok mindent bele lehet magyarázni. Leszögezi, ilyen abban a határozatban nincs. Kijelenti, amíg ő Polgármester lesz, addig ez az épület nem lesz eladva. Elmondja, neki egy ilyen rá hagyott költségvetéssel, ilyen épülettel (mert ami látszik, az csak a felszín, de ha megvakargatják, akkor látható, hogy az épülettel nagy gond van), ezzel az épületegyüttessel, ezzel az úthálózzal, ezzel a csatornázatlansággal, stb., ami itt maradt, valamit csinálnia kell. Megjegyzi, ha azért választották őt Polgármesternek, hogy minden maradjon, ami volt, akkor ő lemond és jöjjön ide más, és maradjon minden. Megjegyzi, de abból nagy „gáz” lesz, de ezt az emberek is tudták 2010-ben. Kijelenti, az világos, hogy nem lehet mindent bezárni, majd megkérdezi, de ki beszélt itt bezárásról? (mikrofonon kívüli reagálás a kérdező részéről, ami a hangfelvételen nem hallható. – jkv.-vezető).

Emlékeztet, elmondta, hogy miért nem jár úszni a kérdező gyereke. Megkérdezi a hozzászólót, hogy ennek ismeretében járjon-e, mert, ha igen, akkor vállalja is érte a kérdező a felelősséget, mert ő (Polgármesterként) nem tudja vállalni. Hangsúlyozza, ő nem tudja vállalni azért a felelősséget, hogy a gyerekek olyan szemmel járjanak iskolába, hogy azt a klór adalékot kapják, amit ott kaptak, hogy olyan körülmények között legyenek, mint ami ott volt. Felveti, azt gondolják, hogy ok nélkül kellett elrendelni a **tanuszoda** bezárását? Leszögezi, nem, nem így van.

..... (?) megjegyzi, akkor sajnós az a baj, hogy nem jó a kommunikáció. Amennyiben ezeket a dolgokat leírták volna így a Csepeli Hírmondóban, vagy a Helyi Témában, tehát, ha így kommunikálták volna, ahogy most a Polgármester megmagyarázta, akkor biztosan sok kérdés, pletyka nem merült volna föl. Megjegyzi, a kommunikáció azt jelenti, hogy az egyszerű embereknek el kell mondani a dolgokat, mert ők csak azt látják, amit látnak. Nem kapnak kellő tájékoztatást, ezért nem kell csodálkozni azon, hogy eljönnek a Közmeghallgatásra és kellemetlen kérdéseket tesznek fel. Hangsúlyozza, ő várta, hogy megjelenik majd valami erről az újságban, de nem jelent meg semmi konkrét dolog. Javasolja, hogy írják le, mondják el a médiában, tegyék nyilvánossá az elképzeléseket és akkor nem tesznek fel ilyen kérdéseket, mint amit ő is feltett. Közli, amennyiben ez megtörtént volna, akkor ő most nem állna itt már két és fél órája és nem várná, hogy választ kapjon a három kérdésére.

Németh Szilárd jelzi, elmondták mindezt a Képviselő-testület ülésén is, ezért vélelmezi, hogy a kérdező máshonnan szerezte be az információit ebben az ügyben (pl. az edzőtől, stb.). Megjegyzi, nyilván néhány embernek az volt a dolga, hogy pánikot keltsen, hogy félre magyarázzon döntéseket. Hozzáteszi, ő jobban nem tudja elmondani, mint ahogy ez megjelent a Csepeli Hírmondóban, ami megjelent az Önkormányzat honlapján is, ezért úgy ítéli meg, hogy máshol van a baj.

A tanár úr által elmondottakra reagálva a következőket mondja: megérti, amit a tanár úr mondott, sőt, nagyon tiszteletreméltónak tartja. Külön köszöni, hogy nem ellentétet próbált teremteni a két iskola között, hanem a béke hangulatát hozta ide. Kijelenti, teljes mértékben egyetért az elmondottak tartalmával. Tisztázza, az alma mater nem épületet jelent, hanem szellemiséget. Jelzi, még azzal is egyetért, hogy az alapítvány soha nem lehet olyan biztos, mint az Állam, vagy az Önkormányzat. Megjegyzi, itt Közép-Európában mindenképpen, mert tudják, hogy hány gazember hozott létre alapítványt és hány gazember „nyúlt le” alapítványt, aki a pénzt aztán másra fordította. Hozzáteszi, de tud olyan alapítványt - és bizonyára a kérdező is tud - (pl. a Julliard School, ami alapítványként működik és a világ legjobb hegedűművészeit adja). Kifejti, ha van bennük tartás, szakmaiság, lelkeség és elfogadják azt, amit a kérdező mond, akkor meglátása szerint egy alapítvány is képes arra, hogy megfelelő körülményeket teremtsen, mind szakmai, mind erkölcsi, mind működési szempontból, hogy

az mindenkinek a hasznára legyen (az oda járó gyerekeknek, a pedagógusoknak és az egész országnak). Hozzáteszi, és büszkéek lehetnek majd azokra a „palántákra”, akik onnan kinőnek. Megjegyzi, ezzel nem negligálni akarta mindazt, amit a Tanár úr elmondott, hanem megerősíteni.

Dr. Szűcs Lajos (zenetanár) elmondja, itt nem az épületről van szó. Arról van szó, hogy ha esetleg ez az Alapítvány be akarná olvasztani saját magába ezt az iskolát, akkor az Önkormányzatnak kellene a leghatározottabban tiltakozni és mindent meg kellene tennie azért, hogy ez ne történjen meg, mert ennek a 70 éves állami zeneoktatási tradíciónak tovább kell élnie. Megbocsáthatatlannak és lehetetlennek tartja azt, hogy a Fasang Árpád Iskola megszűnjön (megjegyzi, az intézmény egy rendkívül híres és köztiszteltben álló személy nevét vette fel). Hozzáteszi, mert arról van szó, hogy összevonás nem lehet akkor, ha közben az egyik intézmény megszűnik (mert ez fizikailag lehetetlen és erkölcsileg sem tudja senki megindokolni).

Kifejti, akkor szoktak megszüntetni intézményt, ha az nem prosperál. Megjegyzi, az egy más kérdés, ha gazemberek vezetik, mert akkor le kell váltani őket, azonban itt az intézményről van szó, az 50 tanárával és avval a hihetetlen szellemi energiával, tökével, amit ők tapasztalnak és megtartanak. Ezt, ha utód nélkül megszüntetik, akkor az azt jelenti, hogy mindez nem ér semmit és ez erkölcsileg tarthatatlan. Hangsúlyozza, ebben az országban ma az erkölcs az első és az, hogy mit képviselnek. Vítathatatlanul tartja azt, hogy vannak jó és vannak rossz alapítványok, de a másik kérdés az, hogy ezt az iskolát nem lehet megszüntetni, mert ez fordítva működik. Amennyiben bármelyik alapítvány azt mondja, hogy neki ez az iskola kell, akkor ő, ha Önkormányzat lenne, erre azt válaszolná, hogy ez lehetetlen, mert ez az iskola prosperál és semmivel nem szolgált rá arra, hogy megszűnjön. Hangsúlyozza, ez a véleménye és kész.

Sárfi Tamás - szülőként van jelen - előljáróban megköszöni a rendőröknek, hogy kijárnak Hárosra, mert tényleg rendet tettek, majd kijelenti, az nem igaz, hogy a jelenlegi Önkormányzat csinált ott világlítást, mert ahol ő jár, ott az előző Önkormányzat tette ezt.

Mondandóját folytatva, a Fasang Árpád Zeneiskolával kapcsolatban a következőket mondja: kb. egy hete a tanárok kapják a fenyegetést jobbról-balról. Közli, őt egy igazgató-helyettes hívta fel, hogy egyáltalán mozduljanak meg, mint szülők, hogy álljanak össze „mint nokedli”, tegyenek valamit azért, hogy ez az iskola ne szűnjön meg. Véleménye szerint meg kellene nézni - jelzi, és ezt nem személyeskedésnek szánja, hanem ez történelem és mindenki a hagyományokat nézi -, hogy az alapítványi iskola (Egressy) hogyan létesült itt Csepelen és miért. Arra létesült, hogy közép- és felsőfokú zeneoktatást tartson. Hangsúlyozza, az igazgató úr az Önkormányzat Képviselő-testülete előtt mindenre megesküdtött, hogy alsó fokú zeneoktatást nem fog létesíteni, de mégis létesített és ebbe az előző Önkormányzat beleegyezett. Most, ez az Önkormányzat, bár még nincs is határozat, de már a Fasang Árpád Zeneiskola zongoráját odaadja egy másik iskolának. Megjegyzi, „még a halott ki sem vérzett, de már a koncon marakodnak”. Kijelenti, ez fölháborító. Hozzáteszi, ő nem szereti a politikusokat, de ez meggyőzi őt arról, hogy ne is szeresse őket. Kijelenti, köszönik szépen Csepel polgárai nevében, hogy ezt megint elkövetik ellenük. Megjegyzi, az elődeik sem voltak jobbak - jelzi, akik közül az egyik a rokona -.

Németh Szilárd megállapítja, egy-két dolgot folyamatosan ismételnék a hozzászólók, de vannak érdekes momentumok is, mint pl. az, hogy az igazgató-helyettes arra kéri a szülőket, hogy most már hassanak oda, mozduljanak meg. Vélelmezi, ez az igazgató-helyettes, aki azt terjeszti róla, hogy ő el akarja vinni a zongorákat, ugyanaz az igazgató-helyettes, akivel ő egy nappal ezelőtt arról beszélgetett, hogy az iskolának milyen klassz zongorái vannak. Kijelenti, ne haragudjanak, de ő ezt nem tudja hova tenni. Elmondja, a kolléganővel arról beszéltek, hogy milyen típusú zongorák vannak, és milyen jó lenne, ha Csepelen is lenne pl. egy Fazioli zongora és ő felvette a kapcsolatot a Fazioli Alapítvánnyal, hogy támogatásképpen beszerezzenek egy ilyen zongorát (ennek a kézi gyártású észak-olasz zongorának az ára tudomása szerint 18-25 millió Ft között van). Hangsúlyozza, semmiféle marakodás nem volt arról, hogy a zongorát ki viszi haza, hova rakja stb., nem erről beszéltek.

Megjegyzi, azt hiszi az a baj, hogy ő túl nyíltan beszél, lehet, hogy úgy kellene csinálnia mint az elődeinek - ahol esetleg a hozzászóló rokona is ott volt -, hogy másról kellene beszélnie és amikor bevisznek a Képviselő-testület elé egy anyagot, akkor nem az történne amit mondott. Megjegyzi, két ilyen eset is volt. Az egyik a Görgey Artúr Iskola megszüntetése, amikor fél perc alatt cserélték ki a határozati javaslatokat és egészen másról döntöttek, mint amiről az Önkormányzat oktatási, pénzügyi szakmai csapata által elkészített eredeti előterjesztés szólt. A másik ilyen téma a Csepel SC volt, ezért itt ne Csepel SC-zzen senki, ugyanis 2004-ben 5 ellenzéki szavazat ellenében arról döntöttek, hogy a Csepel SC Alapítványt az Önkormányzat nem veszi át (avval ellentétben, ami az előterjesztésben volt,

hogy a Csepeli Önkormányzat átveszi a Csepel SC-t). Senki nem tudta, hogy ez a döntés lesz, mert ez le sem volt írva, de beszaladt egy Podolák György nevű úr és ő azt mondta, itt az utolsó lehetőség, ha nem, akkor viszem – és vitte. Ismét megjegyzi, lehet, hogy az a baj, hogy ő túl nyílt kártyákkal játszik, elmondja, hogy mi jár a fejében, elmondja, hogy mit lehetne tenni. Az a baj, hogy kiment az iskolába és megnézte az épületet és esetleg alkalmasnak találta arra, hogy összevonják a szomszédos óvodával. Meglátása szerint ez nem lehet baj. Hangsúlyozza, döntés még nem született ebben a kérdésben.

Tisztázza, nem tudják megsérteni néhányan, bármennyire próbálnák is. Maximum kissé felemeli ő is a hangját, ennyi az egész és esetleg elgondolkodik azon, hogy érdemes-e bármit csinálni, de nem tudják megsérteni. Kijelenti, ő sértődöttségéből soha nem fog döntést hozni. Hangsúlyozza, sértődöttségéből soha nem hoz döntést. Elmondja, ő megfigyeli, meghallgatja mindenkinek az álláspontját és, ha kell, az utolsó pillanatban szokott visszafordulni. Az iskolarendszer átalakítását vizsgálták, mert azt látja, hogy ez így fenntarthatatlan lesz, és ezért ezzel előbb-utóbb szembe kell nézni. Nem az épületek milyensége miatt, nem a benne folyó munka miatt, nem amiatt, hogy a gyerekek ott jól, vagy rosszul érzik-e magukat, hanem a keretrendszere miatt, mert ez így nem lesz fenntartható. Elmondja, hogy a dél-királyerdei iskolával kapcsolatban (Szárcsa Iskola) olyan indokokat is hallott, hogy az neki azért jó, mert a szomszéd utcából megy át oda és nem kell messzire mennie. Ez egyébként igaz, de kéri, gondolják át ennek a mondatnak az okságát, vagy a formál logikai következtetését, hogy akkor most minden utcában fönn kell majd tartani egy iskolát? Kijelenti: nem. Ebben az ügyben őt olyannal is próbálták megsérteni, hogy azért akarja bezárni ezt az iskolát, mert a szomszédban lakik (megjegyzik, tényleg ott lakik) és utálja a gyerekeket – bár tanár, de nagyon utálja -, mert hihetetlen hangosak és ez őt zavarja. Majd, amikor megmaradt az iskola (mert meggyőzték őt a szülők és mindenki arról, hogy amit ott csinálnak, az még talán ér annyit, hogy megpróbáljanak valamit csinálni az épülettel, illetve hogy még van abban az épületben jó pár év), akkor azt mondták, hogy azért maradt meg az iskola, mert az ő gyereke jövőre iskolába megy és oda fog járni. Megjegyzik, őt nem ez motiválta. Közli, elszántan ment bele abba, hogy át fogják alakítani az iskolarendszert, ő indította el az egészet és ezt vállalta. Megjegyzik, most is itt áll mindenki előtt, holott megtehetné ő is, ami szokás volt, hogy szölongatja az ágazatvezetőket, hogy álljanak ők a hallgatósággal szemben. Közli, de ő nem ezt teszi, hiszen az ágazatvezetők nem erre kaptak mandátumot, hanem arra, hogy végrehajtsák a döntéseket, a legjobb tudásuk szerint dolgozzanak és ezt meg is teszik. Kijelenti, de arra ő és a körülötte ülő képviselők kaptak mandátumot, hogy kiálljanak az emberek elé és beszéljenek. Hangsúlyozza, a döntéseit nem a vélt magánügyek indokolják, hanem egészen más szempontok. Kijelenti, közösségi szempontok alapján akarnak dönteni. Elmondja, meg van róla győződve, hogy a politikus kollégáival a két ünnep között végig fogja nézni az alternatívákat minden esetben, hogy milyen döntést hozzanak. Leszögezi: egy biztos, a rendszer így nem tud üzemelni és azért nem, mert nem lesz üzemképes, ha mindent meghagynak úgy, ahogy van - és néha nem csak a keret miatt -.

Kósa Gábor (Fasang Árpád Zeneiskola tanára, zeneszerző) kijelenti, ő meg van róla győződve, hogy a Polgármester Úr a legjobb szándékkal igyekszik megoldani a dolgokat a testület jóváhagyásával, együttműködésével, de azért szeretne néhány kérdést feltenni. Jelzi, első kérdése a **Zeneiskola** működésének drágaságára vonatkozik. Elismeri, ez költséges dolog, különösen azért, mert náluk jelentős részben egyéni oktatás folyik, szemben sok más művészeti ág oktatásával, ahol lehet csoportban oktatni. Hangsúlyozza, a zeneoktatás szerte az országban mindenütt így működik. Erre megvannak a fenntartási normatívák, szokások és tudomása szerint ők ugyanazokkal az anyagi kondíciókkal látják el a feladatot, mint bárhol másutt az országban. Hozzáteszi, sokkal olcsóbban az ilyen igényű feladatot nem lehet megoldani, különösen akkor nem, ha a tanulóknak a lehetőségeikhez képest nem kell túl sokat fizetniük a zenetanulásért. Kijelenti, ő úgy gondolja, ez a drágaság a zeneoktatás adottsága, ezért, ha ez egy más intézményen belül működne, akkor sem kerülne kevesebb pénzbe, vagy ha igen, akkor az aligha szolgálná a dolog működését.

Második felvetése: úgy hallotta, hogy az Állam szándékozik átvenni az oktatási intézményeket Önkormányzatoktól. Azt is hallotta, hogy a zeneiskolák is ebbe a körbe tartoznak. Amennyiben ez így volna, akkor elképzelhető, hogy a Parlament erről még decemberben döntést hoz és esetleg január 1-től lép hatályba, ezért megköszönné, ha a Polgármester eloszlatná azt a gyanút, hogy az Önkormányzat azért akarja magánkézbe adni a Zeneiskolát, hogy ezt az átadás-átvételt megelőzze. Hozzáteszi, ő jóhiszemű, de szeretné, ha ezt a kérdést a Polgármester Úr kifejténé. Annál is inkább, mert ez egy bizonytalan dolog és ebben az esetben, ha januárban ülnek le tárgyalni a részletekről, akkor már utána vannak a döntési lehetőségnek - ha az átvétel igaz -. Hozzáteszi, úgy tudja, az Állam ebben az esetben is fedezi a béreket, tehát, ha két helyen kell iskolát fenntartani, akkor az minimális

módon jelent többletköltséget. Közli, ő nem biztos abban, hogy ez az esetleges spórolás arányban van azzal az eszmei veszteséggel, amit egy önállóan jól működő intézmény megszüntetése jelent.

Jelzi, szeretne még egy-két elhangzott dologra reagálni. Az, hogy adott esetben az Önkormányzat a hangszereket átadja a kihelyezett tagozatokba (általános iskolákba), az egyszerűen szakmailag teljesen megalapozatlan dolog. Hangsúlyozza, a zeneoktatás nem csak abból áll, hogy ott van egy hangszer és valaki odaül és tanítja. A Zeneiskola egy működő szervezet, ahol a zenetanár nem pusztán odamegy pl. a zongora mellé. Elismeri, lehet, hogy az Általános Iskolákban van tehetséges oktató, aki tud zongorázni, de meglátása szerint ez nem így működik. Véleménye szerint a zeneoktatást mindenképpen integráltan kell megtartani.

Jelzi, reagálni kíván még Polgármester Úr azon megfogalmazására is, hogy amennyiben az új fenntartóhoz kerülne, akkor az új fenntartó „lehetőség szerint megtartja azt a tanárt, akivel szakmailag és emberileg együtt tud dolgozni”. Megjegyzi ez egy szép dolog, de nagyon sokféleképpen értelmezhető, tehát nem objektív kritérium, ezért számukra nem jelent megnyugvást.

Németh Szilárd vélelmezi, a megnyugvást az jelentené, ha megmaradna mind a negyvenöt álláshely. Jelzi, ő ezt megérti, de amint már arra az előzőekben próbált utalni, ezt az Önkormányzat nem tudja biztosítani. Hozzáteszi, érti, hogy küzdenek az álláshelyekért és azt is nagy tisztelettel fogadja, hogy a pedagógusok ezt szakmailag, a szülők pedig érzelmileg támasztják alá. Megjegyzi, még a pénzügyi alátámasztást kellene megtalálni és akkor egyben lenne a történet.

Jelzi, azt a véleményt nem érti, hogy szakmai nonszensz a hangszerek átadása ének-zene oktatásra - megjegyzi, bár ő nem zenetanár és nem zeneszerző -. Véleménye szerint ezzel semmi baj nincs, ezért ezt a véleményt így nem tudja kezelni. Meglátása szerint az nem baj, ha egy ének-zene oktatásra használt teremben van egy jó zongora és más egyéb hangszer is és ezért sem egyszerű emberként, sem volt tanárként, volt iskola igazgatóként nem tudja elfogadni azt a véleményt, hogy ez baj.

Arra felvetésre, hogy az Állam átveszi-e az iskolákat, a következőket mondja: persze, hogy átveszi majd az Állam az iskolákat. Hozzáteszi, itt áll a jelenlévők előtt az az országgyűlési képviselő, aki ezt teljes erejével támogatja abban a nagy csatában, amellyel kapcsolatban majd egy másik fórumon az lesz a baj, hogy az iskolákat átveszi az Állam és majd vélelmezik, hogy mekkora diktatúra fog következni, stb.. Kifejti, amennyiben átveszi az Állam az iskolákat, akkor az nem jelenti azt, hogy ennyi épület megmarad, illetve nem jelenti azt, hogy három év alatt nem fogja átszervezni. Hangsúlyozza, az Állam a kiegyensúlyozás miatt veszi át az egész oktatást, illetve abból a közhatalmi megfontolásból, hogy az, ami most van, az fenntarthatatlan. Tehát nem azért, mert az Állam feje egy diktátor - bár lehet ilyeneket mondani, azonban ez nem igaz -.

Megjegyzi, az nem fenntartható, hogy a XII. kerületben más körülmények között tanulnak a tanulók és más bért kapnak a pedagógusok, mint a XXI. kerületben, bár ugyanaz a bértábla van és a XXI. kerületben is más bért kapnak, mint például egy kisvárosban (pl. Kőszegen), vagy egy kis faluban. Meglátása szerint az sem mehet sokáig, hogy a szabályozás oda juttatta a magyar oktatást, hogy gyakorlatilag szétszakadt a társadalom és nem mostanra, hanem 50 évre előre. Ezt jól mutatja az a helyzet, hogy információi szerint a Csepelen élő hajléktalanok között mindössze kettő olyan hajléktalan van, aki eredetileg csepeli volt. Ennek részben oka az is, hogy olyan az iskolarendszer, amilyen, mert az elmúlt húsz évben ezt sikerült produkálni. Elmondja, ezek az emberek valahol nagyon messze, zömében Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, Zemplén megyében élnek, de még az ott lévő lakásukat is hátrahagyják azért, mert Paradicsomot gondolnak itt Budapesten - de ez a Paradicsom nem jön el, ám visszaút már sok esetben nincs -.

Elmondja, ezen kívül vannak Csepelen olyan - közéletet is megjárta - személyek, akik Hároson melegágyban, illetve üvegházban tartják ezeket az embereket - egy birtokon 30 családot, akik a villamos áram használatáért mind zsebbe fizetnek neki 25 ezer Ft-ot egy televízióért és egy 40 W-os villanykörteért -. Megjegyzi, és ebben benne van az oktatás is, mert ahonnan jöttek, ott nem kapták meg a megfelelő képzést és ez már nemzedéki probléma. Hozzáteszi, a hajléktalanok ma már nem idős emberek és nem csak férfiak, hanem olyan fiatalok is, akiknek nincs a zsebukban tudás, végzettség. Hangsúlyozza, ez nagyon messzire vezet, ezért az Állam fő motivációja a valódi kiegyensúlyozás, amire az Állam kísérletet tesz. Megjegyzi, de ő egyáltalán nem biztos abban, hogy ez sikerülni fog, azoknak az ellenállása miatt, akiknek most jó az, ami van. Mert akinek most jó, az nem biztos, hogy tudja úgy értékelni a változást, hogy lehet, hogy ennél egy picit jobb, ha mindenkinek jó. Véleménye szerint olyan rendszert kellene építeniük, hogy egyrészt ne azt nézzék, hogy „nekem jó, egyébként meg nem érdekel, hogy Te hogy vagy”, másrészt pedig nem azt kellene nézni, hogy ha „nekem rossz, akkor neked legyen még rosszabb”, hanem azt kellene nézni, hogy legyen közösen jó. Ehhez egy picit más hozzáállással kell építkezni.

Kijelenti, ő azt nem tudja cáfolni, amit a hozzászóló mondott, mert egyetért vele abban, hogy a kultúra nagyon drága. Hozzáteszi, de azt el kell tudni dönteni, hogy milyen kultúrát akarnak. Közli, sajnos azt kell mondja, hogy ő az etatista kultúra híve, mert azt látja, hogy igazán nagyot az etatista kultúra tudott produkálni. Megjegyzi, és ebben nem tudják megcáfolni. Megjegyzi, de az etatista kultúrának (államközpontú, vagy állami macenatúra) kanonizációs joga van, minden tekintetben. Amennyiben ez így van, akkor az határozza meg a kereteket is. Megjegyzi, ő úgy gondolja, hogy ez így üzemel, de kéri, félre ne értsék.

Dr. Szűcs Lajos (zenetanár) jelzi, ő szívesen alávetné magát annak a bizonytalanságnak, amit az állam a zeneiskolával esetlegesen elkövetne, mert tudják, hogy a dolognak van szükségessége és van racionalitása, de jobban megbíznának az Államban, mint egy alapítványban.

Németh Szilárd megjegyzi, a felszólalónak teljes mértékben igaza van. Megérti, hogy itt Csepelen gyanakodnak az alapítványokra, hiszen volt egy alapítvány, amelyik az Önkormányzattól gyakorlatilag ingyen kapott meg mindent és utána odáig ment a gazemberség, hogy ott lelőtték egymást egy este. Megerősíti, teljes mértékben megérti a bizalmatlanságot, majd elmondja, nem véletlenül szemelték ki ebben a tekintetben az Egressyt. Azt látják, hogy rövid idő alatt, tisztességes munkával elfogadottá tudta tenni azt, amit csinál. Hangsúlyozza, ez persze az „A” változat, de három változatról beszélnek. Az állami szerepvállalásról azért elmondja, hogy ebben a helyzetben az sem lesz „méz-nyalás”. Közli, ennél van egy rosszabb híre is: teljesen mindegy, hogy személyhez kötik-e ezt az ügyet, ugyanis itt a helyzetet kell megoldani. A helyzeteket pedig az ember vagy szilárd erkölcsi alapokon oldja meg, felkészülve, tisztességesen, megértő empátikus magatartást mutatva, vagy másképp, amire már volt példa.

Bosnyák Norbert (Mária királyné útról) jelzi, kérdései előtt szeretne röviden visszatérni a „nem létező” **Csepel SC-re**, ahol valószínűleg „nem létező”, több mint 300 gyerek sportol és futballozik minden nap. Közli, igazság szerint tisztában vannak vele - és erre büszkének kellene lenniük, ez nem szégyen -, hogy lehetetlen körülmények között fociznak, sportolnak a gyerekek nap, mint nap.

Kijelenti, tudják, hogy a Polgármester megtette a megfelelő jogi lépéseket annak érdekében, hogy a szálat kibogozzák, majd felveti: viszont ez meddig fog tartani? Lehetséges, hogy akár több évig is? Elmondja, az elmúlt húsz évben - amióta a gyár megszűnt - önkormányzati támogatást kaptak, amivel a sporttelepet legalább valamilyen szinten fent lehetett tartani. Megjegyzi, nyilván az a pénz szinte semmire sem volt elég. Közli, a kérdés tulajdonképpen az, hogy az elkövetkező néhány évben, amíg megtudják, hogy pontosan mik a tiszta dolgok, illetve elkezdődhet újra az önkormányzati támogatás, addig mit mondanak a szülőknek? Azt, hogy addig vigyék másik kerületbe sportolni a gyerekeiket, holott itt van egy olyan szintű sporttelep, ami az elmúlt évszázadban gyakorlatilag futószalagon gyártotta az olimpiai és világbajnokokat? Megjegyzi, nem lenne szabad ezt így hagyni.

Megkérdezi, hogy mi a Polgármester véleménye a **választójogi törvényről**, ami szerint Csepelt Soroksárhoz fogják kapcsolni? Amennyiben a Polgármester ezt támogatja, akkor kér egy indoklást ezzel kapcsolatban.

Harmadik felvetése: „Az önök által kiadott **könyv** - amit mindannyian meg fognak kapni a háztartásokba -, minden csepeli polgár nevében őszintén remélem és bízom benne, hogy nem a mi adóforintjainkból, hanem magántőkéből, illetve alapítványi tőkéből került kiadásra.”

Németh Szilárd az elhangzottakra reagálva megjegyzi, máskor kérje meg Takács Krisztián képviselőt, hogy jobban készítse föl, majd a Csepel SC-vel kapcsolatban ismételt elmondja, illetve leszögezi, hogy addig, amíg ez a helyzet van, addig nincs önkormányzati pénz, mert nincs Polgármester, aki ezt előterjessze. Megjegyzi, de ezt a helyzetet nem ő állította elő. Ebben a helyzetben a kérdezők - bár lehet, hogy ők nem -, de Takács Krisztián „nyakig benne van”. Hangsúlyozza, addig nincs közpénz, amíg egy offshore hátterű, tisztázatlan cég úgy használná föl a közpénzt, hogy abba az Önkormányzatnak semmi beleszólása nincs. Amint az Önkormányzat ezt tisztán látja, akkor lesz közpénz, de csak arra, amire az Önkormányzat megszavazza. Hangsúlyozza, minden utód egyesületet támogattak, nem kevés pénzzel. Ezek az utód egyesületek néha több pénzhez jutottak hozzá, mint az elmúlt időszakban. Mindenkinek - az ő döntésük alapján - 500 ezer Ft azonnali támogatást nyújtottak. Tisztázza, de csak az egyesületeknek és kikötötték, hogy ezt a pénzt mire lehet használni. Az az offshore cég ebből nem részesülhet, aki nem sporttal, hanem kizárólag ingatlan biznisszel foglalkozik, és akiknek az előző időszakban az „elvtársak” átengedték a Csepel SC-t egy olyan fejlesztéssel, ami arról szólt, hogy a sportpályák 90 %-a megszűnik.

Megjegyzzi, kár ezt a „gyerekek isszák meg a levét” szöveget mondani, mert ez nem igaz. Ennek a cégnek ott van a birodalma, ami mögött ott van egy kő kemény üzleti kör, amelyik, ha akarná, akkor ki tudná fizetni a számlákat, amelyik, ha akarná, akkor rendezni tudná a tartozásokat. E helyett, ez a cég 8 millió eurót vesz föl ezekre az ingatlanokra, egy másik cégének felbruttósítására. Kérdezi: miről beszélnek? Neki mondják, hogy ő felel ezekért a gyerekekért? Az az Önkormányzat adjon pénzt, amelyiket 4,1 milliárd Ft-os forráshiánnyal, egy rakás adóssággal, 10 milliárd Ft-os vagyonvesztéssel adott át az előző Önkormányzat? Ez az Önkormányzat támogasson egy 1,5 milliárd Ft-os törzstőkével rendelkező, amerikai háttérű offshore céget, olyan körülmények között, hogy előzőleg kirúgtak mindenkit a kuratóriumból, és Felügyelő Bizottság meg nincs is? Hogy van ez? Véleménye szerint érdemes egyszer és mindenkorra „leszállni erről a lóról”.

A kérdező második felvetésére elmondja, hogy ő a választójogi törvényt meg fogja szavazni. Hozzáteszi, végre olyan választójogi törvény lesz, ami alapján nem lesz 386 képviselő az Országgyűlésben. Megjegyzzi, lehet, hogy ő erre rámegegy, de nem probléma, ugyanis, amint azt már mondta, ő a döntéseket nem a saját szemszögből hozza meg. Hangsúlyozza, ő ezt meg fogja szavazni, annál is inkább, mert részt vett az előkészítésében. Megkérdezi a jelenlevőket, hogy szerintük az normális volt, hogy Csepelen két országgyűlési képviselőt kell választani? Az ország két legkisebb választókerülete Csepelen van (kb. 31 ezer fős választókerületek) - illetve egy ennél kisebb van (Esztergom) -, csak azért, mert amikor '90-ben megalkották ezt a választójogi törvényt, akkor pontosan tudták azt, hogy Csepel mindig „vörös kerület”, ezért itt biztosan mindig lesz két „szoci”, vagy valamilyen baloldali képviselő? Ezt csak ezért fönt kell tartani? Felveti: Csepelnek attól lesz jobb, mert van két országgyűlési képviselője, vagy attól lesz rosszabb, mert Soroksáron is el kell majd látni az országgyűlési képviselőt annak, akit majd a csepeliek és a soroksáriak megválasztanak? Megkérdezi, talán Csepel és Soroksár háborúban van egymással? Kijelenti: nincs! Tisztázza, ez a választási törvény része annak, hogy kevesebb politikus legyen. Kevesebb döntéshozó kell, kevesebb pénz. Megjegyzzi, ő tudja, hogy „bizonyos szemüvegben” ezt nehéz elviselni, de a világ mégiscsak így van „összerakva”. Megjegyzzi, a 105 ezer km²-es Izlandon 45 képviselőből áll a Parlament, igaz az kisebb lélekszámú ország (van ahol lakossághoz, van ahol a területhez mérten határozzák meg a választandó képviselők számát és van olyan, ahol úgy, mint Magyarországon, ahol területhez és választókhöz is kötik a képviselők számát). Közli, Budapesten jelenleg is van több olyan országgyűlési választókerület, ami kerületháron átnyúló volt (pl. II. kerület, V. kerület). Tisztázza, véleménye szerint nagyon helyes volt az a döntés is, hogy az önkormányzati képviselők számát is megkeztették, amint azt a költségvetési számok is jól mutatják.

Arra a felvetésre, hogy a „Vörös Csepel” című könyv magántőkéből jelent-e meg, közli, hogy nem. Ezt a könyvet az Önkormányzat, illetve mindannyiuk pénzéből adták ki, mindannyiuk okulására. Megkérdezi, miért kellett volna ezt magántőkéből kiadni? Mindig arra van pénz, amit a közösség eldönt.

Ullrich Ágoston (királyerdei plébános) előljáróban leszögezi, ő nem tartozik semmilyen párthoz, illetve érdekképviselőhez. Hozzáteszi, de mint magánember ő igenis a jobboldalra szavazott, mert tudta, hogy valami nagyon fontos változásra van szükség. Közli, döbbenet látja, hogy másfél évvel a választások után valami hihetetlen amnéziában szenved ez az ország és valami olyan gyűlölködés, elégedetlenség, keserűség ébred az emberekben, hogy az hihetetlen. Megjegyzzi, azért ezeket a dolgokat táplálják. Itt Csepelen is és ez egyszerűen nem csak a magán sérelmek régiója. Elmondja, amikor az ember bejön Csepelre, akkor ott van a Metro újság, illetve, amint megjelent a Csepeli Hírmondó, azonnal megjelent egy baloldali újság is, rémhírekkel (pl. Podolák úr Lagunáját is hirdetik benne, ezért az ember rögtön tudja, hogy a lap hová tartozik). Ebben a lapban az van, hogy a lakberek 250 %-kal fognak fölemelkedni. Megjegyzzi, ezek csak dühítik és keserűséggel töltik el az embereket. Tisztázza, ő azért mondja el mindezt, mert amint azt Arany János mondta: „engem esz a lúg, ha a fejed mosom”. Arról van szó, hogy az Orbán Kormány előző négy évében is ugyanazokat az ügyetlenségeket követték el, mint amiket most. Megállapítja: nem tudnak kommunikálni. Példaként említi, hogy egy Mária Valéria-hídát világszerte kellett volna megismerni, amikor átadták, vagy egy Nemzeti Színház épületét is körbe kellett volna vinni az egész világban, hogy lássák, hogy milyen szép, és ezt mi csináltuk. Nem tudták eléggé reklámozni azt, amit csinálnak. Hangsúlyozza, most is ez a baj. Közli, ezen a fórumon is azt látja, hogy óriási ellenszéllel kell megmagyarázni dolgokat. Megállapítja, most már sok mindenben egyet is értenek, és látják, hogy mi van egy-egy tett mögött, illetve mi van egy-egy rémhír mögött és az ember kezdi a dolgokat a helyére tenni. Felveti, de milyen jó lenne, ha ezt már eleve meg lehetne tudni. Kéri, gondoljanak csak arra, hogy néhány héttel ez előtt (októberben) volt itt egy nagyon jó kis „buli”. Karcagiak jöttek Csepelre, az ÁMK környékén egy csodálatos vásár volt, de erről alig tudtak valamit a csepeliek, mert nem volt hirdetve, nem jelent meg róla hirdetés. Szintén nagyon jó program volt a Márton napi ünnepség is, ahol szintén csak

lézengtek az emberek, holott tolonganiuk kellett volna. Ha tudták volna, biztosan többen jönnek el, hiszen az ingyenes rendezvények látogatottsága mindig nagyobb.

Véleménye szerint tehát nagyon fontos volna mindent „nagy-dobra verni” és azzal elejét lehetne venni a sok pusmogásnak, uszításnak és egyebeknek, hiszen az emberek azért nem rosszindulatúak - azonban pszikálják őket -.

..... (?)vélelmezi, az játszik szerepet abban, hogy a Polgármester felvetette gondolatként az óvoda egyesítését a Zeneiskola épületével, hogy szerencsére növekszik az óvodás korú gyerekek száma és kinőtték az épületet és ennek örülni kell.

Elmondja, amennyiben már épület gond van, felmerült benne, hogy a Szent Imre téren önkormányzati tulajdonban van az eredetileg a Helytörténeti Múzeum háta mögött működő épület, Csepel legrégebbi iskolája - ami egyházi iskolából nőtt ki magát -. Ezt fel lehetne használni arra, hogy a Zeneiskola központi részét odaköltöztetnék, a kihelyezett tagozatokat pedig az iskolába. Aminek kialakult rendszere van, azt talán meg lehetne tartani. Azokat a zongorákat a zeneoktatásnál is használták az énektanárok, akik ott tanítottak.

Németh Szilárd megköszöni Ágoston atya szavait, majd megjegyzi, ő nem venné magának a bátorságot, hogy kommentálja, ezért csak köszönni tudja.

Az utóbbi hozzászólásra reagálva elmondja, nem nőtték ki az óvodát a gyerekek. Ők ott tökéletesen elvoltak mindaddig, amíg a gerinc utat oda nem tervezték. Hangsúlyozza, azon a gerincúton óriási forgalom várható, ezért a gyerekek az egyik épületből a másikba nem tudnak majd átmenni, mert az út „kettévágta” az óvodát és ezért ezt valamilyen formában meg kell oldani. Elmondja, hogy a II. Rákóczi Ferenc iskola átalakítása óvodává brutális pénzbe kerülne, a Zeneiskola volt központi épületének pedig minden négyzetcentiméterén a Szociális Ágazat ül.

..... (a hozzászólás eleje a hangfelvételen nem hallható) el kellene gondolkodni azon, hogy amiről a Polgármester beszélt, amit eltervezett a jelenleg üresen álló régi iskolaépületben (pl. gyermekmegőrző), amellel megférne a Zeneiskola is, a gyerekek eljátszhatnának az iskolaudvaron és még a zenész is kihallatszana.

Németh Szilárd megjegyzi, igen, nagyon jó lenne, és ő ezt támogatja, sőt, ha kell, meg is tapsolja azt, amit a hozzászóló mondott, csak hogy erre pénzt kellene szerezni. Ahhoz, hogy az Önkormányzat át tudjon költözni a jelenleg üresen álló iskolaépületbe, előbb a teljes elektromos hálózatot ki kellett volna cserélni. Elmondja, ezt is és több más épületet is megnézték és hihetetlen mennyiségű költségvetést is készítettek ez ügyben. Tisztázza, mire ezt az iskolaépületet átalakítják, az egyrészt időbe telik, másrészt akkora költséget jelentene, hogy ehhez közbeszerzést kellene kiírni, a másik épületet pedig át kellene alakítani óvodává. Megjegyz, itt gyorsan kell dönteni, ugyanis sürges az idő, mert a gerincúton jövő nyáron elindul a forgalom, és onnantól annak az óvodaépületnek vége van.

Hangsúlyozza, a kettévágott óvoda épülete nem indoka a Zeneiskolával kapcsolatos előterjesztésnek. Hozzáteszi, az egy járulékos pozitívum lehet, hogy akkor azzal ezt a problémát is meg tudják oldani, viszonylag olcsó költségvetési kihatással, tekintettel arra, hogy a Zeneiskola épülete nagyon jó állapotban van, nagyon szépen megőrizték, ezért nem igényel akkora befektetést. Megerősíti, de nem ez az indoka a Zeneiskolával összefüggő javaslatnak, ugyanis azt az egész rendszer átalakítása indokolja.

A kihelyezett tagozatokkal kapcsolatban elmondja, ha az „A” változat lesz, akkor a kihelyezett tagozatok sértetlenül meg kell, hogy maradjanak. Megerősíti: sértetlenül meg kell, hogy maradjanak. Hangsúlyozza, hogy szerződés szerint, mert ez a feltétele és ezt elmondta az Egressy igazgatójának is. Leszögezi, a 16 telephelyre kihelyezett tagozatok nem fognak megváltozni. Ezek a telephelyek megmaradnak, hiszen ezeket örültség lenne szétszedni, és ezért kérte azt az igazgató úrtól, hogy a telephelyek tekintetében, a gyereklétszám tekintetében, a szakok tekintetében mondjon neki valamit. Gyakorlatilag ő erre kezességet vállalt és ez alá is van írva. Amennyiben az „A” változat mellett döntenek, akkor ennél erősebb kezességet kell vállalni, ami egy olyan szerződést jelent, amiben az Önkormányzat fönntartja az ellenőrzés jogát az említett feltételek tekintetében. Megjegyz, nem olyan szerződést kötnek majd - ha kötnek szerződést -, mint amelyet az előző Önkormányzat kötött a Genius Alapítvánnyal, vagy amelyet szintén az előző Önkormányzat kötött a Csepel-sziget Szakiskola Alapítvánnyal, ugyanis amióta ő Polgármester lett, egészen megváltozott a szerződések tartalma, azok kötelmi elemei. Hangsúlyozza, megváltoztak ezek a viszonyok.

Horváth János javasolja, hogy térjenek vissza a csatorna-díjhoz. Elmondja, ő 26 éve tervez Csepelen, így emlékszik arra, hogy a '80-as évekig az építési engedéllyel együtt adtak még ki

engedélyt, úgynevezett közműpótló kisberendezésekre. Ez azt jelenti, hogy ezek az emberek, akik ezt megelőzően kaptak építési engedélyt, teljesen törvényesen, jogszerűen használják ezeket, ezért nem tudja, hogy ettől a szerzett jogtól milyen jogcímen akarják eltiltani őket. Hangsúlyozza, ez egy szerzett jog. Kifejti, amennyiben ezt a szerzett jogot tekintik alapnak és a szennyvízszállító társaság kiszámlázza nekik a teljes vízmennyiséget, de nem tudja elszállítani, akkor attól a pillanattól kezdve fiktív számlázásra kerül sor, mert a munkát nem végezte el. Megjegyzi, de nem is végezheti el, a rendszerből adódóan.

A történet harmadik része a locsolóvíz, amire azt mondja, hogy a márciustól szeptemberig tartó időszakra a számlából ad 10 % kedvezményt. Felveti, de aki átalányt fizet, annak a locsolóvizét szétdobták 12 hónapra és a maradék másik 6 hónapból ő nem kap semmiféle engedményt. Jelzi, úgy érzi, hogy ez a rendelet ebben a három témában nagyon „sáros”, de mondhatná úgy is, hogy nem igazán törvénytisztelő. Jó lenne ezért, ha ezt ilyen szempontból is végiggondolnák, mert a magyar jog ismeri a szerzett jog fogalmát és ezt nem írhatja felül sem az EU, sem más. Hozzáteszi, legfeljebb szembe kell nézni azzal, hogy az emberek majd vagy pereskednek - bár, sajnos ezt sokan nem merik bevállalni -, vagy pedig egyszerűen nem fogják kifizetni.

Németh Szilárd jelzi, látta az e-mailt, de nem értette, hogy miről szól. Konkrét anyagot szeretne erről.

Horváth János: A helyzet az, hogy ami erről rendelkezne az 1969-ben kiadott 10-es, 11-es rendelet, nem lelhető fel.

Németh Szilárd kérdése, ez milyen rendelet volt?

Horváth János: elmondja, engedélyezési eljárásról, illetve használatba vételről szóló rendelet, vagy törvény volt, nem tudta felkutatni, de az 1974-ben kiadott szakirodalomban még szerepelt. Akkor még nem a zárt szennyvíztárolót írták elő. Náluk a Túróczy Balázs utcában 20 házból 13-nál van ez a helyzet, mind a 13 régi építésű, tehát a 60-as években, vagy előtte épült házak. Abban az időben ez nem is volt szabályozva.

Németh Szilárd jelzi, meg fogják nézni, hogy mit tudnak tenni ebben a nem egyszerű helyzetben.

Tanár Úr (?) elmondja, itt arról van szó, hogy az iskola semmilyen körülmények között nem szolgált rá a megszüntetésre, szerinte ez itt az alapkérdés. Nem hiszi, hogy azért szűnne meg a 70 éves zeneiskola, mert a gyerekek nem tudnak átjárni az úton. Szerinte itt arról van szó, hogy az iskola vezetését annak idején demokratikusan választotta a helyi közösség, tehát így lett igazgató az, aki most nagyon jól vezeti az iskolát. Az, hogy maga az iskola megszűnik, az egy nonszensz, itt teljesen más vezetés lesz, akit senki nem választott. Meg kellene kérdezni, hogy hányan akarnák ezt az iskolát fenntartani, kérdezzék meg a szülőket. Rendkívül fontosnak tartja, hogy van egy országos zeneiskolai szervezet, a zeneművészeti egyetem is ott van, ezeknek is van szakmai véleménye. Nem érti, hogyan merülhetett fel ez a kérdés? Adják meg az iskolának a lehetőséget a működésre jövőre, és ha nem szolgált rá, akkor ne szüntessék meg. Erőszakkal ne csapják oda egy másik intézményhez, ők ezt nem kérték! Ez egy durva és mérhetetlen csapás lenne erre az iskolára, kéri, hogy ezt ne csinálják végig, ez nonszensz! Ezt nem lehet megtenni ezzel az iskolával, erre nincsen erkölcsi alap! Még egyszer kéri, ne tegyék ezt!

dr. Szűcsné Molnár Edit fájó szívvel tapasztalja, mintha egy eldöntött dologról kellene véleményt mondaniuk. Elmondta a Polgármester Úr, hogy erről szó sincs, de minden egyes szavával védi azt az állapotot, amit lehet, hogy már eldöntöttek. Elmondja, 10 éve költöztek Budapestre, azon belül is Csepelre. Szűcs Lajos zongoraművész, zeneszerző és karmester a férje, aki nyugdíjba menetele előtt a Debreceni Egyetemen volt egyetemi docens, most a Fasang Árpád Zeneiskolában tanít szívvel-lélekkel. Ő maga református lelkész gyermeke, édesapja kutató professzor volt, egész életét a hitremény-szeretet, valamint az igazságosság töltötte meg, ezért nem érti ezt az egészet. Szeretnek mindent egyenes módon, igazságosan csinálni, nem baloldali és nem jobboldali módon, de most azt érzi, hogy itt valami már eldőlt, csak hagyják, mondják el a véleményüket az emberek. Nem érti, egy 70 éves, nagy eredményeket felmutató iskolát hogyan lehet egy lapon említeni és összevonni ezzel az alapítvánnyal? Úgy tudja, hogy ez az alapítvány évekkel ezelőtt Pesterzsébeten is meg akart szerezni egy iskolát, jó lenne ennek utána nézni. Kéri, nézzenek magukba, mi motiválja ezt az egészet? Polgármester Urat például mindig meghívták minden rendezvényükre, mégis mindig csak Tóth János volt ott. Viszont az Egressy Béni Zeneiskola rendezvényein mindig ott van Polgármester Úr, ezt sem éri. Kéri, hogy kommunikáljanak az emberekkel!

Németh Szilárd elmondja, nagyon sok rendezvényre sajnos idő hiányában nem tud személyesen elmenni, tehát ez nem a Fasang iskola kitüntetése, hogy ott nem vett részt személyesen. Viszont nem csak ágazatvezető úr vett részt, hanem az ő nevében az alpolgármesterek is rendszeresen ott voltak a rendezvényeken. Hozzáteszi, annyi különbség volt, hogy az Egressyből mindig előre kapott időpontot, tehát nem csak egy meghívó érkezett a titkárságára, hanem előre egyeztettek vele, hogy jó-e neki az időpont és előre megkérdezték, hogy ott fel tud-e szólalni. Megjegyzi, a kerület több intézményében nem tudott részt venni rendezvényeken, de csak két esetben (az egyik a Munkásotthon Alapítvány, a másik pedig a Csepel SC alapítvány) nem kíván részt venni rendezvényeken, amíg ezeknél nem rendeződik a helyzet. Viszont olyan intézményekben, amely az Önkormányzat fenntartása alatt vannak és jogilag is az övéké, ott mindig szívesen részt vesz, ha az ideje engedi. Az elmondott hit-remény-szeretet, valamint igazságosság neki is fontos irányelvek, ebben az irányban halad. Kéri, higgyék el, hogy itt nincs lejátszva semmi, ő vissza tud fordulni az út legvégéről is, mert meggyőzhető, de nem zsarolható és érzelmileg sem befolyásolható. Ezért merte kiadni ezt a könyvet is, és ő bárkivel elmegy a bíróság elé azzal, ami ebben a könyvben benne van. Végül hozzáteszi, higgyék el, megalapozott döntést fognak hozni. Megadja a szót egy kérdezőnek, még két fiatalember lesz és még egy hölgy a végére, tehát még négyen kapnak szót.

Szténa Péterné szimpatikusnak tartja, amit Polgármester Úr mondott, hogy nem zsarolható, és érzelmileg sem befolyásolható. Ugyan akkor szerintem nem lehet minden döntést hideg fejjel meghozni, mivel a döntések mögött emberek vannak, akiknek érzelmei, lelük és életük van. E mögött a zeneiskola mögött 700 gyerek és ugyan ennyi család van. Akiknek a gyerekei idejárnak, azok vállalták, hogy nehézségek árán is kifizetik a költségeket, a hangszer-kölcsönzést stb. Nem érti, hogyan juthatott valakinek eszébe, hogy Csepelen egy 700 gyerekkel működő 70 éves zeneiskolát megszüntet, mert nincs rá pénz. Annak az iskolának, amelyik ilyen sokat letesz az asztalra, annak ne legyen semmi félnivalója, ezért nem érti magát a problémafelvetést. Ha pedig az állam átveszi az iskolákat, akkor vegye át és működjön tovább.

Németh Szilárd elmondja, ha ezt az iskolát nem Fasang Árpád Zeneiskolának hívják, megmaradnak a telephelyek, minden megmarad, akkor mit vettek el a gyerekektől? 734 hallgató van ebben az iskolában, minden tanuló megmarad, a tanárok is megmaradnak jelentős számban, megmaradnak a feltételek és az eszközök is, akkor mi az, ami elveszett?

Boros József elmondja, ő szakszervezeti ember és most sok csalódott ember szólalt meg a Csepeli Művelődési Központ bezárásával kapcsolatban. Polgármester Úr úgy fogalmazott, hogy ezek átszervezések lesznek, illetve ezek a státuszok nem fenntarthatóak. Igaz-e, hogy ezt nem egyeztetették a szakszervezetekkel, illetve nem jelentették be előre a Munkaügyi Hivatalban, illetve a Közalkalmazotti Tanácsban? Szerinte ezek az emberek megérdemelték volna ezt a tájékoztatást. Néhány tervet hallott már, amelyek megvalósítása várat magára, mert nehéz helyzetben van a kerület. Eddig azt az eredményt hallotta, hogy visszanyúltak, az elődeiket szidták, neki ez nem tetszik, egy ilyen fórumon inkább azt mondja meg, hogyan fogja kijavítani a hibákat és ne mindig az előzőekre utaljon. Megérti, amit a Csepel SC alapítványról mondott, hogy tisztázatlanok a viszonyok, de ettől függetlenül a tömegsportot támogatni kell. Szeretné, hogy Takács Krisztián mondjon ma este véleményt arról, hogy mi a helyzet ma a csepeli sporttal.

Németh Szilárd elmondja, a Csepel SC ügyet magában már lezárta, nem tud rá mást mondani, az pedig nem érdekli, hogy Takács Krisztián mit akar mondani a csepeli sporttal kapcsolatban, mert elmondta már néhányszor, ugyan ilyen módon, mint most. A szakszervezettel a munkáltató van viszonyban, majd Fodor Tamás úr tud erről bővebbet mondani. Amennyiben probléma volt, akkor úgylis jogorvoslatért fognak fordulni, erre meg van a lehetőségük. Hozzáteszi, nem érez erős szakszervezeti és Közalkalmazotti Tanácsi jogokat ebben a kérdésben, hiszen nem együtt döntésről van szó, hanem csak tájékoztatási és egyeztetési kötelezettségről van szó, ezek pedig szerintem lezajlottak. A tervekkel kapcsolatban megjegyzik, az elhangzott tervekről (uszoda, kiserdő, Tamariskadomb, csatornázás) már a döntések is megszülettek. Az elődökkel kapcsolatban elmondja, le kell zárni egy korszakot és már világosan elmondta, hogy mit gondol erről. Nem érti, miért van a hozzászólónak hiányérzete? Kéri beszéljenek többször Takács Krisztiánnal és az MSZP frakcióval és akkor ez menni fog.

Nagy Szilveszter úgy érzi, hogy jellemzően döntésekről beszélnek és nem szándékokról, célokról. A hétköznapi ember számára ez úgy néz ki, mintha eldöntött kérdéssel kapcsolatban lehetne némi

egérutat nyerni. Az intézményekkel kapcsolatban megjegyzi, természetesen szükség van gondnokra és takarítónőre, de szerinté egy közművelődési intézményben nem árt, ha van végzett szakember is. Tavaly Polgármester Úr azt nyilatkozta, hogy a csepeliek nélkül és a csepeliek háta mögött nem lehet fontos döntéseket hozni. Ezzel kapcsolatban kérdezi, hogy sikerült-e ez, mert ezeket döntéseket – azokat akiket érint – nem érzik magukénak. Amikor át kell szervezni egy intézményt és ott néhány embernek a jövőben nem lesz munkája, ezt jobban el lehet fogadni, mint azt, hogy nem lehet tudni, átveszi-e őket a következő üzemeltető, lesz-e az 50 tanárnak továbbra is munkahelye, lesz-e a közművelődési intézményekben dolgozóknak januártól munkája? Szerinté ezért néhány családnak elég vacak karácsonya lesz, mindezt azért, mert nincsenek megfelelően tájékoztatva. Kérdése, hogy a társadalmi kapcsolattartást, a kommunikációt lehetne-e egy kicsit élénkíteni? Minden egyes képviselő az adott körzetében lehetne egy kicsit hatékonyabb ezen a téren.

Németh Szilárd arra kéri Nagy Szilvesztert, hogy ezt majd a csepelujságblog.hu-n is írja le és a Csepeli MSZP pártgyűlésen, mint az elnökség tagja is mondja el, mert ezek szerinté fontos kérdések. Egy ilyen nagy múltú pártnak is tudnia kell, hogyan üzemel most a világ. Ez itt most egyébként egy fórum, tehát ez egy tájékoztatás.

Nagy Szilveszter jelzi, ez egy polgármesteri beszámoló volt.

Németh Szilárd megjegyzi, igen, és a polgármester vezeti az ülést. Kéri a fiatalembert, hogy tegye le a mikrofont. Jelzi, nem tud ezzel mit kezdeni, mert csak szajkózzák a butaságokat. Nem fogja eltűrni, hogy vele így beszéljenek. Nem érti, miért mondja neki egy lakossági fórumon, hogy ő nem tartja be az ígéreteit? Amikor el szeretett volna menni a tanár úr temetésére, akit agyonlővetett a párttársuk, akkor azt írták neki egy blogon, hogy le fogják köpni, ha oda mer menni – és ezt pont egy Szilveszter nevű blogozó írta. Szerinté neki ezt nem kell eltűrnie! Kéri, ne csináljanak ebből a mai fórumból pártrendezvény, mert nem érdemes! Nézzék meg, hogy hány munkatársa maradt meg, akik nem olyan gondolkodók, mint ő. Azt ígérte, hogy csak a tisztesség, hozzáértés és a munkavégzés számít – ebben a három tekintetben választja meg a kollégáit. Ő eddig az egyetlen polgármester, az egyetlen munkáltató ebben a kerületben, aki a maga által idehozott embereket is elmerre küldeni, mert nem feleltek meg a kritériumnak, vagy nem bírták a munkát. Úgy gondolja, neki meg van a kellő erkölcsi alapja és a felvértezettsége arra, hogy ezt itt közölje a jelenlévőkkel. Kikéri magának, hogy folyamatosan olyan miatt gyalázzák, amit nem is tesz meg, de ha meg is teszi, akkor is jó szándékkal. 14 hónapja polgármester, ez idő alatt jelentősen lecsökkentették a hiányt, megszüntetett minden felesleges dolgot, ami a kerületben volt. Ez a kerület 2 mrd Ft-ot költött évente arra, hogy szocialista vezetése legyen, folyt szerteszét a pénz! Nem kellett a helytörténeti gyűjteménybe pénzt tenni, mert az jó volt ezen a szinten, ő ezen akar változtatni! Az a keret, ami jelenleg erre a célra biztosítva van, az erre alkalmatlan. Kéri a zeneiskolától, fogadják el azt, hogy három verzió van, így fog elmenni az iskolába is. Hozzáteszi, ő mindenről meggyőződhet, mindenre nyitott. Elmondja, még egy hölgy kap szót, majd Takács Krisztián kap még szót és ezzel lezárják a hozzászólásokat.

Ulrich Antalné elmondja, több mint 40 éve a Csepeli út páratlan oldalát zárt kertté nyilvánították, ezért ott nem lehet építeni. Kérdése, hogy ez meddig lesz így? Másik kérdése, hogy a Csepeli Temetőt melyik irányba fogják bővíteni és mikor? Harmadik kérdése, hogy a Vörös Csepel könyvben leírtaknak lesz-e következménye? Negyedik kérdése, hogy a Csepeli út Szigetszentmiklós felé vezető részén sok család él és több mint 20 perc az út gyalog, mire Csillagtelepre beérnek. Nem lehetne-e valamilyen autóbuszjáratot megoldani ezen a területen, mert sok kisgyerek van és naponta nagyon sokat kell gyalogolniuk, mire beérnek a buszig. Végül megköszöni, amit eddig Polgármester Úr tett.

Németh Szilárd a Csepeli úttal kapcsolatos kérdésre elmondja, régebben oda az 59/a jelű buszt szerették volna, hogy kimenjen, de azt akkor szüntették meg. Azóta is be van adva a BKV-hoz egy kérelem, hogy ha buszfejlesztés van lehetőség, akkor kéri a 71-es autóbusz régi útvonalának visszaállítását – ezt abszolvták – továbbá a Háros ellátását buszjáratokkal. Erre azt a választ kapta, hogy ott Volánbusszal lehet közlekedni. Azt tudja ígérni, hogy ezt a kérést támogatólag ismét eljuttatja a BKV-hoz. A temető bővítésére már régebben sor kellett volna, hogy kerüljön, a testület hozott is erről döntést. Erről csak annyit tud mondani, hogy a temetőben nem lehet már koporsós temetést rendezni. Már szervezik az új fővárosi vezetéssel a találkozót, ahol megpróbálnak új parcellákat nyitni. Olyan előterjesztés is van előtte, hogy a szóróparcellás temetést is szeretnék Csepelen megoldani. Sajnos itt Csepel részéről nem volt kellő érdekképviselés sem a Parlamentben, sem a Fővárosi Közgyűlésben. Hiába változott a helyzet 14 hónappal ezelőtt, attól a döntési mechanizmusok nem változtak meg, ehhez még idő kell. Sajnos ez is azok közé a problémák közé tartozik, amelyek itt

maradtak a nyakukon. Temető ügyben elmondja, hogy az elkövetkezendőkben lesz egy megbeszélés, ahol ha a szóróparcellás ügyben meg tudnak állapodni, akkor már lehet az új koporsós temetések lehetőségét is megkeresni. A temető bővítésére több változat volt, pl. a lakótelep felé, vagy tovább az út túloldalára, valamint a kenyérgyári rész felé. Nagy lendülettel kezdtek neki Háros fejlesztésének, de sajnos ez nem pusztán akarat kérdése. Pl. most kapott egy levelet a Fácános u. 16-ból, hogy építkezni szeretnének. Majd megy rá a válasz, hogy ez nem is olyan egyszerű. Ez egy olyan utca, ahol két autó nagyon nehezen fér el, itt a telkek spontán alakultak ki, spontán építkezés zajlott, amelyekre ideiglenes fennmaradást kaptak. Kiderült, hogy ezen a területen volt még több hektár Önkormányzati tulajdon is, ahova be sem tudtak menni. Van még egy fejlesztési része is, ahol egy jól szituált gazdag ember lakóparkot építene.

Kormosné Boros Teréz elmondja, 10 gyerekéből 6 gyereke járt a csepeli zeneiskolába. Közülük van, aki művészeti pályára is lépett. Ő kb. fél éve dolgozik ott, de nem a maga érdekében szól. Szerinte egy 70 éves zeneiskolát nem nagyon szerencsés bezárni. Tapasztalatból tudja, nem mindegy, hogy milyen iskolába jár a gyerek, nem mindegy, hogy milyen tanártól tanul, mert a művészi képességei csak akkor tudnak kibontakozni, ha olyan tanár keze alatt tanul, aki ért a gyerekekhez. Hozzáteszi, ebből a zeneiskolából indult Rost Andrea is.

Németh Szilárd egyetért azzal, hogy a tanár személyisége nagyon fontos ahhoz, hogy a gyerekekben rejlő képességeket ki tudják bontani. Amikor Rost Andreának tavaly átadták a Csepel Díszpolgára címet, akkor azt is mondták, hogy ide járt Csepelre, hiszen ez Csepel zeneiskolája. Átadja a szót Takács Krisztiánnak.

Takács Krisztián elmondja, elnézést kér azoktól a csepeli polgároktól, akik kérdéseikre nem kaptak megfelelő választ, vagy a válaszban le lettek dorongolva a képviselő testület nevében. A látványpolitizáláshoz nem ért, bár szeretne tanulni és szeretné ezt végig vinni, ha meghallgatják. Úgy gondolja, nem kell szégyenkeznie, hogy 2006-ban a Csepel FC-hez került és 40 gyerekből lett 300 gyerek, aki ott sportol a kezük alatt. Ne haragudjanak azokra a kollégáira, akik mindennap szembekerülnek azzal, hogy nehéz helyzetben van az egyesület és eljönnek egy közmeghallgatásra és meg merik kérdezni, hogy hogyan tovább, mi lesz velük? Elmondja, amikor a Csepel Művek megszűnt, akkor a Csepel SC-t kirakták egy magánalapítványba, ami senkinek nem kellett, aztán később az MSZP által vezetett Önkormányzat vette át. Sokszor hallani, hogy 700 millió Ft támogatást kapott ez az alapítvány. Ez teljes mértékben igaz, csak azt elfelejtik hozzátenni, hogy ezt 20 év alatt kapták és három telephelyre, tehát ezt le kell osztani éves szintre. Szerinte látványpolitizálás, hogy változtatási tilalom van a központi telepre, meg másik kettőre is. Régebben Németh Szilárd Polgármester Úr akadályozta meg, hogy ne vigyék el, ne lopják el ezt a területet – mondja ő. Úgy gondolja, úgy mint, ahogyan ő sem tudja megakadályozni, hogy ne történjen ott semmi, Németh Szilárd sem tudta akkor ezt megakadályozni. A Demszky Gábor vezette fővárosban elintézte egy FIDESZ-es képviselő azt, hogy ne legyen átsorolva zöld területről építési területre? Jelen pillanatban a változtatási tilalom miatt attól kell félni, hogy a FIDESZ-es főváros fogja megváltoztatni ezt építési területre, vagy a FIDESZ-es csepeli vezetés. Ha ők nem változtatják meg, akkor nem kell rá változtatási tilalom. A változtatási tilalommal azt érték el, hogy megpróbálták bevezetni a gázt, hogy legyen fűtésük, de mivel változtatási tilalom van, ezt önkormányzati engedély nélkül nem lehet megtenni. Jelen pillanatban temperált hőmérsékletük van, mínuszban edzetek a gyerekek. Közel 2000 sportoló van, 11 jelenleg is működő szakosztályban, akik legalább annyit megérdemelnének, hogy elmondanak nekik, tartsanak ki, valahogy éljék túl ezt az áldatlan állapotot. Ez nem MSZP és nem FIDESZ kérdése, hanem a csepeli emberek ügye. Ő többször felajánlotta az Önkormányzatnak, hogy 1 Ft-ért átadja a futballklubot az Önkormányzat tulajdonába. Akkor azt a választ kapta, hogy ki lesznek rúgva, akik nem oda valók. Kéri, fogjanak össze, csinálják meg közösen, ő szívesen segít ebben. Arra szeretné kérni a Polgármester Urat, hogy tegyen félre mindent ezzel kapcsolatban és akkor ő boldogan áll mellé ebben az ügyben.

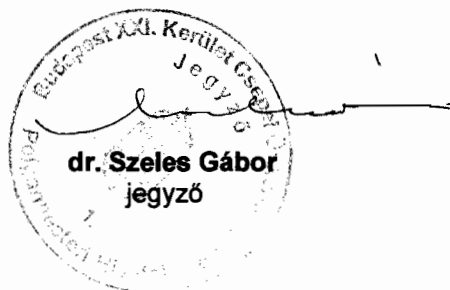
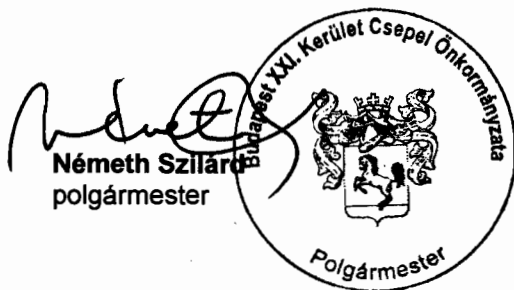
Németh Szilárd elmondja, a képviselő úr egyesületét az Indotek Csoport támogatja, aki viszont a Csepel SC Alapítvány tulajdonosa. Ez az az off-shore cég, amiről már beszélt. A képviselő úr, amikor döntést hoztak Indotek-ügyben, akkor egy másik képviselő társával együtt látványosan kikapcsolta a gombot, nehogy véletlenül összeférhetetlenséget kelljen bejelentenie az ügyben. Erről ennyit. Még megígérte Pákozdi József úrnak is, hogy szót kap, ezért átadja neki a szót.

Pákozdi József a zeneiskolával kapcsolatban elmondja, szerinte nem csak három megoldás van, hanem van egy negyedik is. Szerinte az Önkormányzat átadhatja a működtetési jogot az egyháznak,

aki szívesen kapna ezen a lehetőségen, hogy egy ilyen nagy múltú iskolát átvegyen. Úgy gondolja, hogy ezt az utat kellene tovább taposni, ha az Önkormányzat nem tart rá igényt, vagy gazdaságilag nem tudja fenntartani és be akarja zárni.

Németh Szilárd megjegyzi, akkor zeneiskola ügyben a D változat az egyház lenne. Ez úgy működik, hogy az egyház vezető szerveivel kell megegyezni. Nem akarja kizárni az egyházakat, sőt örülne neki, ha ez összejönne, de úgy látja, hogy nem ezért ülnek itt. Tehát az Egressy nem, az egyház igen? Ezt nehéz értelmezni, hogy miért? Mi az igazi különbség? Ha az egyházi zenei iskola arra készíti fel a diákokat, hogy valamelyik egyházat fogják szolgálni, akkor rendben van. Ismerve a mai katolikus álláspontot, ők nagyon félnek attól, hogy hirtelen átvegyenek minden intézményt. Szerinte viszont nem az a kérdés, hogy átveszi-e, hanem, hogy mi lesz 10-15 év múlva? Ezért mindenki óvatos, ezért is mondta, hogy még nincsenek lejátszva ezek az ügyek. Hosszú távú, megalapozott döntéseket szeretne hozni. Ebbe az egyházak is beleférnek, de jelen pillanatban nem látja azt az egyházat, amelyik eljönne most ezért az iskoláért. Sajnos nagy múltú egyházi iskolák is bajban vannak. Olyan döntés fog születni, amit a legjobbnak fognak gondolni, ezért meri vállalni a felelősséget. Megköszöni mindenkinek, hogy eljött a mai közmeghallgatásra.

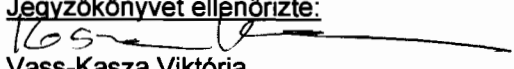
K.m.f

Jegyzőkönyvet készítette:

Csóka Andrea	Szervezési Iroda
Majorné Sándor Beáta	Szervezési Iroda
Fehér Lászlóné	Szervezési Iroda
Mészárosné Czicer Andrea	Szervezési Iroda

Jegyzőkönyvet ellenőrizte:

Vass-Kasza Viktória
Szervezési Irodavezető

2012 JAN 03.